

tr-un interviu acordat de
S. Regele Mihai în exclusivitate
istei Flacăra și postului TELE 7 abc:

**„Mă gândesc la poporul român
în fiecare zi și aș dori
să se termine cu toate disensiunile,
să fim toți la un loc,
să refacem Țara.”**

r. 17 ● 25 aprilie – 1 mai 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C.BANU

itată de
Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

**In aceste zile
de Înviere și speranță,
fie ca și patimile noastre
să-și afle alinarea !**

**Două
reviste
într-una
singură**

**ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

**Flacăra
BIS
magazin**

Acum 50 de
ani, Roosevelt
părăsește
această lume,
lăsând în urmă
o Europă
devorată
de clima răziei

Puterile morții care cauza
contribuția materială la dezvoltarea
vechului continent?

Prințul Ștefan Bănuțiu a murit la 100 de ani și a lăsat
un moștenitor care va fi în măsură să realizeze
un proiect de amploare în România și în Europa
de Est. Ce proiect? Ce proiect? Ce proiect? Ce proiect?

Sabrina, di

La Pădurea
din 1995,
cu un
interviu
exclusiv
cu
Cristina

Apel pentru
un
proiect
de
cultură
în
România
de
Est

La Pădurea
din 1995,
cu un
interviu
exclusiv
cu
Cristina

Apel pentru
un
proiect
de
cultură
în
România
de
Est

La Pădurea
din 1995,
cu un
interviu
exclusiv
cu
Cristina

Apel pentru
un
proiect
de
cultură
în
România
de
Est

Atenție! Cu 500 de lei
ai plătit și FLACĂRA.
Dacă reviste în aceeași preț !

**Misterul piramidei
de la Pitești**

□ Elena Comanescu a ținut-o la
„secret”, sperând să se împăuneze cu
rezultatele cercetărilor desfășurate aici

Străduindu-se să descopere adevărul

În anul 1968 a fost... dată în funcție piramida de la
mărginea comunei Pitești. Din acea perioadă și
astăzi Elena Comanescu, jurnalistă, este în
măiestrită în această activitate. Ce se știe
astăzi despre „Județul dințat” din 1968, numele
care a fost înțeles, să nu „Județul dințat”

Acum 1800 de ani,
avion cu decolare
verticală?!

Cauzele îmbătrânirii

Misterul piramidei
ținut la „secret”

**-Horia Patapievic, brusc ai
devenit foarte cunoscut. Există
posibilitatea de - hai să zic totuși
așa: de a îți se sui la cap, de a
începe să privești de sus, să te
crezi un spirit mesianic?**

**-Ca ființă failibilă, cu siguranță că
mi se poate sui la cap, cum spui tu.
În sensul acesta nu sunt scutit de
nici un păcat. Dar pentru că ai
folosit cuvântul mesianic, aici sunt
categoric în a afirma că nu există
nici o posibilitate de a mă crede o
personalitate mesianică. Categoric.
Acest cuvânt este potrivit numai
persoanelor de natură divină, iar
sub acest chip eu nu îl recunosc
decât pe Iisus Hristos. Eu rămân la
mijloacele ironice și raționale care
sunt proprii naturilor oblice, cum
este și a mea; sunt scutit de a mă
crede vreun profet. Resping orice
interpretare de tip substanțialist
dată destinului nostru individual și
nu cred, în general, că oamenii au
vreo misiune de îndeplinit pe acest
pământ.**

(Din interviul pe care
îl vom publica în numărul viitor)

MASINA DE SCRIS

Cele două premii:

- Publicarea unei cărți, la 1 mai
- 1.000.000. de lei la 1 noiembrie

pag. 12-13

COMTEK

INTERNATIONAL organizează

**Cea mai importantă expoziție
specializată de****TEHNICĂ DE CALCUL
(HARDWARE ȘI SOFTWARE),
ELECTRONICĂ, BIROTICĂ,
TELECOMUNICAȚII****Ediția a-4-a-București, România
Complexul expozițional ROMEXPO
Pavilionul A****3-7 mai 1995****Computer and Electronics
Romanian Fair**Pentru orice informații referitoare la o eventuală participare ca expozant sau cu privire la expoziție, inclusiv programul de seminarii și conferințe, sunați la **COMTEK INTERNATIONAL**:Tel./ Fax : (401)-633.12.50; 312.82.81
Tel.: (203)-834.11.22, Fax: (203)-762.0773București, România
Wilton, Connecticut, USA

Accesul în incinta Romexpo, în sălile de conferințe și seminarii este gratuit pe baza talonului de mai jos. Rugămintea noastră este să prezentați la intrarea în pavilion talonul următor completat sau însoțit de cartea Dvs. de vizită. Invitația fiind personală vă rugăm să multiplicați această invitație astfel încât să poată fi utilizată și de colegii sau cunoștințele Dvs.

CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95

Invitație la expoziția CERF '95 și la programul de seminarii și conferințeNumele: ,Compania/ Instituția:
Funcția: , Departamentul:
Adresa: str. , nr. , bl. , sc. , et. , ap.
Localitatea: , jud./ sect. , cod
Fax: , Tel. , interior

CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95 CERF '95

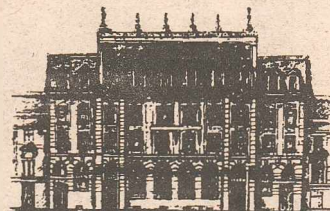
BANCOREX este Banca Română de Comerț Exterior

Marțea trecută a avut loc la sediul central al Băncii Române de Comerț Exterior o conferință de presă a cărei temă a constituit-o prezentarea rezultatelor financiare pe 1994 ale băncii și a strategiei pe anul în curs. Din prezentarea făcută de președintele Răzvan Temeșan s-a evidențiat ideea că, deși profitul brut al băncii a crescut de la 59,7 miliarde lei în 1993 la 98,3 miliarde în decembrie '94, aceasta însemnând în termeni reali un spor de 16%, totuși activitatea în valuta națională a înregistrat pierderi, în principal datorită înăsprii disciplinei financiare în rândul agenților economici, în activitatea acestora, cât și ca urmare a eforturilor depuse de bancă pentru sprijinirea monedei naționale. De asemenea, DI.

Temeșan a apreciat ca prea ridicat nivelul real pozitiv al dobânzilor la credite practicate de bănci în anul 1994, pentru mulți agenți economici acestea rămânând greu accesibile. Au mai fost anunțate, pentru anul 1995, creșterea numărului de sucursale ale băncii la 28, introducerea, împreună cu alte trei bănci românești, a unui sistem de transmitere prin satelit a datelor, pentru accelerarea transferurilor interbancare, cât și schimbarea denumirii băncii în "BANCOREX S.A.", măsura, aprobată de Adunarea Generală a Acționarilor, fiind motivată de faptul că din simpla alăturare a inițialelor (de altfel diferite, funcție de limba în care sunt transcrise) nu rezultă un cuvânt, un nume.

Conferința, care a ținut peste trei ore, a prilejuit o deosebit de vie și interesantă dezbatere de profil. Aceasta datorită subiectelor variate rezultate din activitatea celei mai mari bănci din România, disponibilității președintelui Răzvan Temeșan și interesului ziariștilor prezenți. Ne propunem să revenim cu o prezentare mai amplă.

Călin Mărcușanu

**PUBLICAȚIILE
Flacăra**Societate comercială înmatriculată
Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1994
04.07.1991**Consiliul de Administrație:**

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Manuela Arion, Ion D. Goia,
Alexandru Păsărin, Mihai Sândoiu

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.12; 223.15.37; 223.15.44, cu interioarele paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Ma
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicu

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, I

Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Seve
Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojoc

Elena Ghera, Florin Ionț

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci,

Ceacaru

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINȚĂ

Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania)

Emanuel Tânjă (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cr

Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Anton

Angela Ștefănescu

**Flacăra
BIS
magazin**

Redactor-șef: LIVIU TIMBUS

**REBUS
REBUSACHE****maxi SKANDAL**

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu

Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600)

222.68.05: Călin Mărcușanu, Dan Ciuciuc, Adrian
Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chițulescu

TEHNOREDACTOR

COMPUTERIZATĂ 222.67.3

Mihaela Anghel, Maria Călin

Mirela Fotea, Ioana Glodias

Eugen Mațolă, Cezar Munteanu

Marius Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Ciocanu

George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru

Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae

Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Elena Gogu, Gabriel

Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian

Băicoianu, Liliană Crețu, Nicolae Luchian, Marian

Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societate

Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefo

222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr.

sector 1, cod 71341 - București, România

Viata sub un președinte de regat

George Arion

Raluca

E înainte de Sfintele Sărbători de Paști, în orice om ar trebui să fie numai lumină, numai bucurie, pentru a serba victoria fiului Domnului asupra tenebrelor, dar eu am în față o revistă cu un nume gingaș, Raluca, și sunt răvășit de amintirea acestei fete superbe, îmi răsună în urechi râsul ei molipsitor, o văd alergând pe o paște în Ardeal ca o zeiță a tinereții imposibil de înfrânt și-n suflet simt o suferință fără margini, fiindcă mi-o aduc aminte și cum zăcea pe o masă, într-un apartament, răpusă de gloanțele - teroriștilor? - și, ori de câte ori, furat de valurile vieții, încerc să găsesc înțelegere pentru lașitate, pentru acceptarea unor stări de lucruri nefirești, de ea îmi aduc aminte, de curajul său de a spune lucrurilor pe nume și când, înduioșat de slăbiciunile umane, le caut o scuză, de făptura aceasta minunată îmi aduc aminte, iar dacă sunt clipe în care, relelor pe care le îndurăm azi, le caut explicații, dând

vina pe tranziție, pe mentalitățile revoluate, pe conjuncturi internaționale, pe semințiile care ne înconjoară, imaginea ei îmi apare în minte și brusc îmi dau seama cum totul a fost și este încă în mâinile noastre, și numai de noi ar depinde ca roata istoriei să se învârtă altfel, ca să avem un alt statut în lume, fără minciună, fără corupție, fără asasini circulând nepedepsiți printre noi, și, mai ales, când - rareori - încerc să-i las în bezna uitării pe ucigașii de copii din decembrie '89, pe cei care se străduiesc să le acopere crimele, de Raluca, de incomparabila Raluca îmi aduc aminte, de dorul ei de libertate, de refuzul ei de a suporta compromisul, o ființă care îmi destramă confortul interior ori de câte ori mă gândesc la ea, ca și acum când sărbătorim învierea celui mai iubit dintre pământeni, când oricine e mai bun, mai iertător - dar e o nemernicie să fii bun și iertător cu trădătorii și călăii neamului tău.

VARUJAN VOSGANIAN:

Sectorul privat face bani doar pentru „ei”

catele nu sunt împotriva reformei, sindicatele cer privatizare și restructurare! De asemenea, sindicatele nu sunt pentru revendicări salariale exagerate, ele sunt, în primul rând, pentru mărirea pachetului de comenzi către societățile la care lucrează oamenii, pentru garantarea locurilor de muncă prin producție susținută și, în al treilea rând, o bună parte din revendicările lor se referă la alocații mai mari pentru copii, cer condiții de muncă mai bune, cer o realocare mai bună a profiturilor în sensul acordării unei părți mai mari investițiilor, cer susținerea de la buget a procesului investițional. Așadar, iată, este bine că încă sindicatele acceptă ideea de reformă. Mai mult decât atât, muncitorii nu refuză suferințele, ei refuză suferința fără sens! Ei cer un sens, cer o viziune strategică și cer o voință politică!

- Le va da Puterea așa ceva?

- Guvernul nu le poate da aceste lucruri, în schimb le dă o inițiativă legislativă care este susținută de PDSR și de aliații săi și care arată, în continuare, că între sindicate și autorități există un mare dezechilibru!

Se scoate de la naftalină CAER-ul

- În acest context, cum credeți că vor evolua mișcările sociale?

- Deși ultimele două luni au marcat o recrudescență puternică a mișcărilor sindicale - aproape că nu există oraș în care în ultimele luni să nu fi existat fie o mișcare spontană, fie o mișcare coordonată de centralele sindicale! - totuși cred că sindicatele sunt în continuare foarte slăbite! Anul 1994 a fost un an negru pentru mișcarea sindicală din România și sindicatele încă nu și-au revenit. Mai mult decât atât, se produce o întărire a „patronatului”, cel de stat, a acestor asociații patronale care nu numai că au sprijinul politic al clasei politice de la putere, ci acum încearcă și crearea unor

organisme internaționale de refacere a structurilor fostului CAER. Nu mai devreme de acum câteva zile, președintele Iliescu a dat un mesaj unei astfel de întâlniri a „patronatului”, „patronat” care nu este decât nomenclatura economică de stat care încearcă să-și modifice numele. Astfel se încearcă ascunderea faptului că principala problemă a raporturilor de muncă este în sectorul de stat - noțiunea de patron te trimite cu gândul la sectorul privat, nu?! Or, sectorul privat nu are nici o legătură cu aceste grave disfuncționalități între sindicate și așa-zisele patronate! Dezechilibrul de forțe dintre guvern plus patronatul de stat și sindicate arată că de fapt piața forței de muncă în România nu este liberalizată, pentru simplul fapt că între cele două părți de negociere există un mare dezechilibru de putere.

Un guvern de paie și conservator

- Care ar fi motivele pentru care PDSR și președintele Iliescu mențin actualul guvern, cu toată evidența sa incapacitate, lipsă de profesionalism și, așa zice, chiar indecență?

- Trebuie să vă mărturisesc că sunt, în rândul meu, surprins de longevitatea guvernului Văcăroiu! Cred că în 1992 puțini se așteptau ca acest guvern să fie atât de longeviv! Socot că principalele „calități” ale acestui guvern sunt conservatorismul și lipsa de personalitate.

Lipsa de personalitate aparține guvernului în integralitatea sa, nu există nici o inițiativă fermă către modernizarea economică și către reformă, nu există o autoritate politică și morală care să se impună, iar conservatorismul se vede din faptul că, încetul cu încetul, ministerul care a preluat, de fapt, conducerea este Ministerul de Finanțe, minister care menține centralismul de stat și care, prin definiție, este mai conservator. Faptul că Ministerul de Finanțe și nu Consiliul pentru Reformă este în avangarda

guvernamentală arată că, de fapt, cabinetul Văcăroiu este conservator. Cred că este un guvern destul de comod, pentru că până la alegerile din 1996, în viziunea Puterii, structural nu trebuie să se schimbe mare lucru. Actuala clasă politică la putere este reprezentanta politică a sectorului de stat și această clasă politică nu are o ofertă reală pentru un sector privat.

- Nu are sau nu vrea să aibă?

- Nu, nu are! Dar chiar dacă ar vrea... Sunt două probleme aici. În primul rând, este problema lipsei de voință politică, dar este și lipsa de capacitate managerială: și nu vrea și nu poate! Uneori nu vrea, dar de cele mai multe ori nu poate! De pildă, faptul că nu stăpânește economia națională arată că nu poate, iar faptul că se încăpățânează în legi inutile sau că legile utile sunt anihilate de ordonanțe sau HG-uri, înseamnă că nu vrea! Este, așa, o combinație între cele două stări!

- De ce nu au interes să facă privatizarea?

- Privatizarea va crea niște interese noi care nu vor mai putea fi controlate și manevrate de cei care dețin puterea și forța statului. Și atunci ei vor pierde puterea!

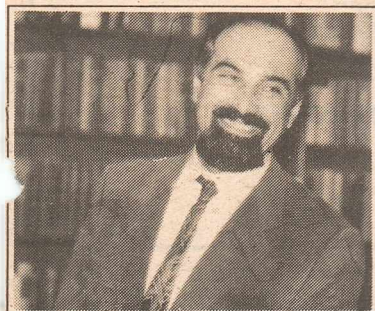
Înainte de 1990 aveam o economie nemonetarizată, în care influența era principală „valută”. După '90, economia s-a monetarizat și atunci, ca să facă rost de bani, cei care până atunci aveau numai influența au construit un sector privat, ca un țarc, care să producă banii necesari. În acest sector privat nu intră oricine! E drept că sunt și intruși, însă foarte puțini și de o forță economică marginală. De aceea ei privatizează foarte lent, pentru ca să știe foarte bine cine intră în sectorul privat: în sectorul privat trebuie să intre numai clientela politică a celor de la guvernare! De aceea, nu vedeți, majoritatea dintre cei care au bani mulți sprijină forțele de

stânga! Ei n-ar putea să aibă banii pe care îi au dacă nu ar avea un sector puternic de stat pe care să-l paraziteze și o clasă politică pe care să o corupă! Este un sector privat anormal, este o excrescență a socialismului, ceea ce avem noi sector privat este o excrescență pe un corp socialist, este un sector care nu poate să trăiască fără sectorul socialist! Ei au inhibat toate mecanismele economiei de piață, pentru că au nevoie să nu se schimbe nimic până în 1996, pentru ca să câștige din nou alegerile! Și cum nu se schimbă... Se dă o lege de accelerare a privatizării care amână procedura de privatizare până cel puțin în martie anul viitor, se dă o lege a caselor naționalizate care asigură cel puțin 500.000 de voturi, se blochează privatizarea în agricultură prin eliminarea societăților comerciale cu capital de stat din procesul privatizării, se blochează privatizarea în sistemul bancar, exceptat de asemenea de la privatizare, și se încetinește foarte mult emiterea titlurilor de proprietate în agricultură ca să se mențină această stare de confuzie, confuzie care le va folosi celor de la putere ca să câștige alegerile din 1996!

- Apropos de longevitatea guvernului Văcăroiu: puteți face legătura cu zicala că proștii trăiesc mult, iar cei dotați sfârșesc mai devreme?

- Ha, ha! Nu, nu așa face o astfel de catalogare, dar într-adevăr acest guvern și-a prelungit existența tocmai prin faptul că a evitat să-și asume o abordare fermă a reformei, a fost și este un guvern al tergiversării și al eschivei! A mai avut o șansă, aceea a derivei forțelor de opoziție! Nu știu în ce măsură forțele din opoziție sunt pregătite să înceapă în această vară o luptă politică, pot însă să vă asigur că în rândurile Opoziției sunt foarte mulți tineri valoroși care, dacă s-ar rezolva criza la nivelul liderilor, ar putea să ducă o luptă eficientă și să convingă populația!

MARIAN GHÎTEANU ■

- Dle deputat, Ordonanța nr. 1/1995 a guvernului Văcăroiu a dat și probabil va mai da naștere la mișcări sindicale puternice. Ca specialist de marcă în științele economice, cum o apreciați?

- Conținutul ei economic, în principiu, este corect, corelația dintre creșterea productivității muncii, a producției și creșterea salarială este corectă, dar o lege economică consacrată de istorie nu mai trebuie să fie votată ca o lege parlamentară. Astăzi nu mai avem nevoie de o astfel de ordonanță. Am avut o asemenea lege, care a fost prelungită și care de această dată s-a transformat într-o ordonanță. Acest fapt a șocat opinia publică și în primul rând sindicatele. În ceea ce privește regiile, era suficient un ordin al ministrului industriilor sau al celorlalte ministere care coordonează regiile, iar cât privește societățile comerciale cu capital de stat era suficientă decizia adunărilor generale.

- Și atunci, ce i-a îndemnat să „ordone”?

- Ei au avut nevoie de această ordonanță ca să invoce o lege în lupta împotriva sindicatelor, dar este incorect și lipsit de etică să dai o ordonanță de control al salariilor funcție de producție fără ca - deși ești administrator al proprietății de stat - să dai și o soluție pentru creșterea producției și a productivității! Aceasta este problema reală a sindicatelor.

Oamenii nu cer bani, cer REFORMĂ, ca să aibă bani!

- Și președintele Iliescu s-a aruncat cu furie împotriva revendicărilor sindicalistilor, a grosului muncitorimii!

- După părerea mea, președintele Iliescu a apreciat greșit revendicările salariale; sindi-

Rația de libertate

Suntem mai buni ?

Aproape două milenii de eră creștină s-au scurs laolaltă cu viețile noastre mărunte, cu patimile, orgoliile și iluziile noastre. Suntem mai buni, acum? După ce L-am hulit și L-am răstignit și după ce, apoi, am încercat să înțelegem ce am făcut – suntem mai buni? Dar suntem mai adevărați? Dar suntem mai aproape de capătul drumului pe care El a spus că o să mergem ca să ne aflăm Mântuirea? Suntem, noi, cu adevărat, făpturile Domnului? Chiar suntem?

Aceeași primăvară, care de două mii de ani urmează iernii celei grele și triste, încearcă să ne ocrotească speranțele pe care, probabil, nu le-am

pierdut niciodată; este paradoxul divin al clipei de lumină în ceasurile negre în care ne zbatem. Mereu și mereu, un strop de răgaz în lucrarea confuză în care noi și vremuri ne ducem de-a valma...

Îngăduiți-mi, iubiți cititori, să nu mai scriu nimic acum. Și nimic despre... nimic... Domnul nostru, al tuturor, a înviat! Miracol perpetuu, de care, poate, nu ne dăm seama, sau îl uităm, prea ocupați să murim. Christos a înviat! Să-L lăsăm să ne înalțe, o clipă, cu El, deasupra zilnicelor noastre nefericiri...

EUGEN CHIROVICI ■

În Camera Deputaților au continuat dezbaterile pe marginea proiectului de Lege pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe trecute în proprietatea statului.

Cum era de așteptat, Puterea a oferit posibilitatea chiriașilor din casele naționalizate să cumpere aceste imobile, restrângând în același timp, drastic, restituiri-le în natură către proprietarii de drept.

Imobilele tâlhărite de regimul comunist pot fi așadar achiziționate în rate de cei care nu le-au construit, de cei cărora nu le-au aparținut. Reținem însă inovația adusă de Comisia de specialitate de la Camera Deputaților, care la art. 9 din respectiva lege introduce o prevedere cu următorul conținut: „Tinerii căsătoriți, până la vârsta de 30 de ani, precum și persoanele trecute de 60 de ani sunt scutite de plata

„Ce-i al tău e-al meu!”

Casele naționalizate (din nou!) vor intra cu acte „în regulă” în posesia „elefanților”

☐ Am pregătit un dosar de zile mari! Nu părăsiți... revista noastră!

avansului, iar plata în rate lunare se eșalonează pe o perioadă de maximum 25 de ani pentru acestea”...

Așadar, rinocerii vechiului regim care în marea lor majoritate au trecut de 60 de ani și locuiesc în imobile care nu le aparțin au găsit formula de a achiziționa avantajos aceste case. Și, cum era de așteptat, pentru a nu fi strigător la cer, articolul cu pricina face referire și la tineri de până în 30 de ani. Ar fi interesant de știut câți chiriași sub această vârstă locuiesc în asemenea imobile și câți potențați ai vechiului regim ocupă case care nu le aparțin și în a căror posesie vor intra!

Sigur, dacă legea trece - și trece! - mai rămân pentru cei nedreptățiți câteva soluții: Curtea Constituțională sau Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. Cei ce conduc azi România a prevăzut practic această ultimă variantă. Cum? Păi, prin tragere de timp, adică prin tergiversarea procedurii de numire a unui judecător român pentru această înaltă instituție europeană. Și, până atunci, cetățenii nedreptățiți nu pot face nici o plângere. Original, nu?

RADU IOANID ■

PAC exclude, PNL include

Coordonarea între CDR și restul Opoziției începe cu... absorbția primarilor

Partidele de opoziție se gândesc să reia consultările în vederea coordonării activității parlamentare. O primă întâlnire a avut deja loc, la Clubul Dacia, acum două săptămâni, în următoarea componență: PD, PAC, PL '93, UDMR, PSDR. Doar atât, deși au fost invitate și formațiunile care fac parte din CDR.

Se vede cât de mult suferă Opoziția la capitolul coerență, privind fie și numai la modul în care se desfășoară ostilitățile în Parlament. Cel mai recent exemplu este eșecul înregistrat cu ocazia numirii consiliilor de administrație din Radio și Televiziune, adică acolo

unde chiar legea permitea Opoziției controlul efectiv asupra procedurii de desemnare a candidaților propuși.

Ca jurnaliști, suntem tentați să găsim și cauzele acestor disfuncționalități. Acestea sunt de dată recentă și sunt determinate de evenimente despre care revista noastră a relatat pe larg. Ele țin în mare măsură de evoluțiile care au avut loc în CDR. Cum era de așteptat, despărțirile nu puteau să nu lase urmări.

Un exemplu elocvent îl reprezintă recenta „corespondență” publică ce se poartă între PAC și PNL. Partidul dlui Nicolae Manolescu susține că liberalii

dlui Mircea Ionescu Quintus îndeamnă consilierii și primarii PAC să-și părăsească partidul, promițându-le realegerea, de această dată pe listele PNL. În replică, liberalii difuzează o declarație prin care reamintesc faptul că „În Protocolul încheiat la 6 aprilie 1995 cu Grupul desprins din PAC s-a convenit: consilierii, primarii și viceprimarii proveniți din Grupul pentru unificare liberală pot fi candidați ai PNL în viitoarele alegeri locale, dacă mai doresc acest lucru”. Sigur, exprimarea cu pricina nu pare a fi un îndemn. Cum la fel de bine se pare că nu există consilieri, primari sau viceprimari care să

nu dorească realegerea. Iar umbrela CDR, care adăpostește și PNL, pare mai sigură. La ultima conferință de presă a PNL, pe lângă foști parlamentari PAC, înscriși acum în formațiunea reprezentată de dl Ionescu Quintus (Șerban Rădulescu Zonner, Emil Tocaci), a fost prezent și primarul sectorului 2, Paul Popovăț, demisionat din PAC, proaspăt membru PNL.

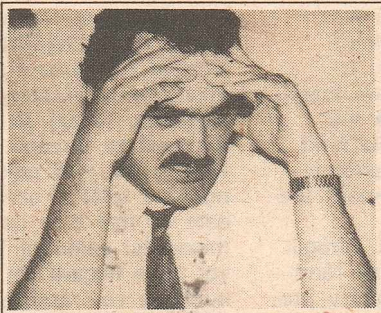
Se-apropie alegerile, se ascut săbiile.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Pe fondul de confuzie și degradare

Mafia sindicală „galopează” din plin

□ Începând cu numărul viitor, vom ridica puțin vâlul de pe Miron Mitrea și acoliții săi

Personajul Miron Mitrea a cochetat cu partide de toate orientările posibile și cu toate personajele mai importante, indiferent de culoare.

Uniunea Generală a Sindicatelor din România avea în 1989 o avere inestimabilă. Cât timp a fost liderul Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România - Frăția, Miron Mitrea a fost unul dintre moștenitorii acestui tort imens. De când a optat definitiv pentru partidul de guvernământ, PDSR beneficiază și el de averea sindicală. Au avut loc

afaceri discrete cu hoteluri - cazul firmei Sint -, cu mașini de lux sau de mare tonaj, închirieri de sedii contra favoruri și multe altele. S-a plecat în străinătate cu grupuri de sindicaliști fictivi, s-au organizat congrese-fantomă și mitinguri-operetă. În jurul domnului Mitrea s-a format un grup de lideri și liderași - Bulei Ciprian și Stan Victor sunt doar două nume - care, ulterior, s-a transformat într-o adevărată mafie sindicală.

Această mafie sindicală a format și un partid-fantomă,

Partidul Solidarității Sociale, care a fost ulterior înghițit de PDSR, iar domnul Mitrea a ajuns vicepreședinte al partidului de guvernământ. Membrii anturajului lui Mitrea s-au căpătuit cu funcții în structurile PDSR sau cu posturi „fierbinți” prin FPS.

În CNSLR-Frăția, cine se opune sau s-a opus grupului de presiune aservit, prin Mitrea, Puterii, are de suferit. Uneori se apelează chiar la violență fizică și la amenințări cu moartea. Unul dintre cei care au ajuns la spital în urma „luptei sindicale” din interiorul CNSLR-Frăția este domnul Iacob Ștefan Palade, unul dintre liderii cinstiți care s-au opus numeroaselor ilegalități comise. În momentul de față, domnul Palade este liderul Federației Sindicatelor Șoferilor din România și continuă să lupte pentru a scoate la lumină afacerile murdare ale lui Miron Mitrea și apropiaților dumisale.

Îi mulțumim pe această cale pentru că ne-a ajutat la realizarea anchetei cu privire la mafia sindicală, anchetă pe care o vom publica în detaliu începând cu numărul viitor al revistei noastre.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Alegerile din TVR

□ Candidații SLR TVR sunt: Gabriel Liiceanu, Neculai Constantin Munteanu, Sorin Dumitrescu și George Arion

Alegerile candidaților pentru Consiliul de Administrație din TVR sunt din nou în impas.

■ Luni, actualul Consiliu de Administrație al TVR a dat publicității un comunicat în care se spune că reprezentanții salariaților din Comisia paritară nu au calitatea de organizatori ai alegerilor și, în consecință, alegerile ar trebui să se desfășoare cu participarea liderilor celor cinci sindicate existente la această dată în instituție.

■ Marți, conducerea Sindicatului Liber din Radio și Televiziune a trimis câte o scrisoare de informare dlor Oliviu Gherman, Adrian Năstase, Adrian Păunescu și Gabriel Tepelea, în care informează că actualul Consiliu de Administrație al Televiziunii încalcă hotărârile Birourilor Permanente ale Parlamentului. Se solicită celor patru parlamentari să uzeze de prerogativele ce le au pentru soluționarea crizei din Televiziune.

■ Joi erau programate să se desfășoare alegerile pentru Consiliul de Administrație. „Noi nu ne asumăm nici un fel de răspundere privind organizarea și desfășurarea alegerilor și vom fi numai observatori”, a declarat Dumitru Iuga. Candidații propuși de sindicat sunt: Gabriel Liiceanu, Neculai Constantin Munteanu, Sorin Dumitrescu și George Arion.

■ Numai că Dumitru Popa, directorul Televiziunii, încearcă să amâne alegerile, fiindcă Administrația nu are nici un candidat.

■ Dumitru Iuga a anunțat reînceperea acțiunilor de protest. În fața Televiziunii sunt zilnic pichete ale greviștilor. Pe pancarte se poate citi „Dumitru Popa și Dionisie Șincan vor să măsluiască alegerile”, „Vrem alegeri corecte în văzul lumii, nu alegeri manevrate prin birouri”.

ROXANA STANCU ■

Ca să nu se mai dea telefoane „tero”

Guvernul ia măsuri dure:

- - ne lasă fără fise!
- - pregătește „botnița” Legii antitero

Un nou proiect de lege emanat de Guvern stârnește polemici. Este vorba de Legea antitero, pe care parlamentarii nu au primit-o încă, dar zvonuri despre conținutul ei au determinat deja reacții ale parlamentelor. Răzvan Dobrescu, deputat PNȚCD: „O astfel de lege nu se justifică. Catastrofele de la Balotești și Dragoș Vodă au fost accidente. Telefoanele primite de Tarom și alte instituții au fost date în mod intenționat pentru a justifica apariția legii acesteia care inhibă libertatea de expresie a cetățenilor și a presei independente, în special. Legea antitero este primul pas pentru instaurarea unui regim politic totalitar, ne îndepărtează de democrație și ne apropie de dictatură”.

Interesant este faptul că nici Vasile Văcaru, președintele Comisiei de control a activității SRI, nu este foarte încântat de noua producție a Guvernului. Vasile Văcaru nu a ezitat să declare că legea este inoportună și că „nu e nevoie acum de așa ceva”.

ANTOANETA CARP ■

Văcăroiu face o „vizită de lucru” la Senat

Grupul parlamentar al PDSR din Camera Deputaților a avut o întâlnire cu Nicolae Văcăroiu, încercând să-l convingă că Ordonanțele 1 și 13 nu sunt tocmai potrivite pentru această perioadă, mai ales că se apropie și alegerile. Inflexibil, Văcăroiu nu a cedat și, mai mult decât atât, s-a înființat la ședința grupului PDSR din Senat, cerând adoptarea în regim de urgență a Ordonanțelor sale.

Comisia juridică din Senat i-a dat „undă verde” Ordonanței 1 cu 7 voturi pentru și 4 împotrivă. Reprezentanții Opoziției au considerat-o neconstituțională, dar bineînțeles că asta nu a avut nici o importanță. Ordonanța 1 a reușit să-l enerveze până și pe Adrian Păunescu, care a declarat că „PSM nu numai că va vota împotriva ei, dar va și vorbi împotriva ei”. Bucuros că poate fi extrem de iritat, Adrian Păunescu a mai spus la conferința de presă că partidul său nu este interesat nici măcar de un post de portar la o prefectură dacă guvernul nu-și revizuește politica economică ce a dus la instabilitatea țării.

Nu e foarte clar că se pregătește debarcarea lui Nicolae Văcăroiu, dar oricum semne sunt...

ANTOANETA CARP ■

Snegur a semnat Tratatul cu Ungaria

Mircea Snegur marchează în continuare puncte într-o competiție destul de absconsă cu Bucureștiul. După ce omologului său de la București i se refuza covorul roșu la Casa Albă, Snegur era primit de Bill Clinton. Săptămâna trecută, Snegur a fost la Budapesta, unde a semnat Tratatul de bază cu Ungaria, după ce România a eșuat într-o tentativă asemănătoare. E adevărat, Chișinăul a obținut eliminarea unui articol privitor la minorități, în schimb oficialitățile maghiare au declarat că felul cum a rezolvat Moldova problema minorităților sale (a se vedea chestiunea găgăuză) dovedește că se poate. E grav dacă se aduc găgăuzii în discuție!

Oricum, ecuația Tratatului româno-maghiar se complică și mai tare.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Senatul, Guvernul și Ministerul de Interne vor achiziționa pentru uzul propriu autoturisme în valoare de 24 miliarde lei. Ministerul de Interne va cumpăra 200 de autoturisme BMW, Senatul 41 de autoturisme DAEWOO, iar Guvernul 80 de autoturisme BMW și 10 marca ROVER. Că tot vorbim de accelerarea privatizării, au, nene, mașinile astea o accelerațieeee...!

■ Direcția de investiții și proiectare a Camerei Deputaților, împreună cu Serviciul de Protecție și Pază au decis să achiziționeze aparatură și tehnică antitero în valoare de 5 miliarde lei, pentru Casa Poporului. E clar, vin zile mari, da' grele!

■ Premierul Nicolae Văcăroiu consideră că o remaniere nu își are rostul în acest moment. Ei na, surpriză! Și noi, care credeam că e de neoprit în

dorința de-a schimba ceva!

■ Se pare că Ministerul Culturii va fi un veritabil măr al discordiei pentru partidele din arcu guvernamental. PUNR îl vrea pentru Teodor Ardelean, PSM pentru Adrian Păunescu, iar PRM pentru Mitzura Argezi. Tot e bine că nu-l vor pentru marele cultivator Micușor!

Făcea asta niște mere...

■ Cu mari eforturi, Comisia „Apartamentul” a reușit să ajungă la niște concluzii, motiv pentru care Oliviu Gherman, președintele Senatului, va trebui să părăsească vila din Kiseleff 20, în care locuiește cu multă plăcere de o bună bucată de vreme. Dlii senator îi mai rămâne o casă în Craiova și o locuință de serviciu în b-dul Primăverii. Mă rog, fie!...

Un redactor și cu Zdreanță, cel cu ochii de falanță

Turnul Babel

Un contract esențial

La vremea inaugurării sale, Tratatul pentru neproliferare nucleară a însemnat un pas istoric. În sensul cel mai bun al cuvântului și într-un moment când galopul extinderii logisticii nucleare putea arunca lumea în abis. De atunci, marile jocuri strategice s-au modificat fundamental, Moscova și Washingtonul s-au extras dintr-o confruntare epuizantă, iar lumea a treia a înlocuit sfidarea cu tendința de asamblare la un mecanism mondial omogen. Actuala Conferință privind prelungirea Tratatului, chiar dacă este marcată de divergențe inechivoce, încearcă să ducă lucrurile mai departe. Abordarea este, acum, de alt tip: în locul proliferării „oficiale” a panopliei nucleare și a unei curse vertiginoase de înarmare a celor mari, avem în față o proliferare ocultă, clandestină, „minimală” și o reticență față de ridicarea necontrolată a plafonului privind dotarea cu arme nucleare. A sosit momentul ca un contract de talia tratatului să se betoneze cu garanții reparatorii care să facă, în sfârșit, desuetă această armă ce a terorizat psihic două generații.

Ținte vii

Sarajevo a fost, din nou, șurvolat de avioanele care au misiunea să avertizeze, dar nu să și atace. La sol, membri ai căștilor albastre sunt împușcați. Trăgătorii sunt sârbi, dar și musulmani. Contingentele ONU au și ele dreptul de a purta uniformă, dar nu și acela de a riposta războinic. Situația a devenit, clar, absurdă. Între timp, Karadžići promite „Războiul total”. S-ar părea că nimic nu mai cade pe această masă de poker în care toate rezervele s-au epuizat. În timp ce ministrul francez al apărării, Léotard, promite că își va retrage cei 4.500 de „arbitri” dislocați degeaba în Bosnia, în sudul musulman se fac chete asidue pentru achiziționarea de armament și arme pentru trupele guvernamentale de la Sarajevo. Ceea ce se întâmplă în Bosnia, demonstrează cu o teribilă elocvență că lumea „internățională”, organizată metodic, dotată cu reguli și principii și articulată în respectul față de pace este complet incapabilă să limiteze un focar de conflict care ar putea arunca întreaga zonă într-o nebunie strict incontrolabilă.

Epoca neagră

La ultimul ramadan, în Algeria au fost lichidați peste 300 de islamisti înarmați. În ultimele zile alți aproape o sută au fost secerati de forțele de ordine. În Algeria acest război necruțător se amplifică de la un sezon la altul și capătă forma unei confruntări cronice de o rară ferocitate. Islamistii, vânați în Algeria, vânează la rândul lor, inclusiv departe de fruntariile țării. Mașinile-capcană, răpirile, atentatele în aer și la sol fac ravagii peste tot în lume în toată această cavalcadă sângeroasă, manifestându-se din plin pofa de revendicare oficială a morților și răniților. Acest nou tip de război cu mască, dar cu autori declarați, modifică climatul politic pe zone întinse ale globului înainte ca „factorii de decizie” să se lămurească, vai, că am intrat într-o epocă nouă...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Dilema neproliferării

A trecut una din cele patru săptămâni cât va dura maratonul de la New York menit să ducă la reînnoirea Tratatului de Neproliferare Nucleară (TNN). Intrat în vigoare la 5 martie 1970 pentru o perioadă de 25 de ani, TNN - care a avut 43 de fondatori și deci, la început, tot atâția semnatori - a fost iscat până în prezent de 178 de state (ultimele fiind Micronezia, Macedonia și Palau). Acum, reprezentanții tuturor părților se află la New York pentru a hotărî prelungirea valabilității tratatului. Pe cât timp?

Aceasta este, fără discuție, problema-cheie a întregii reuniuni. Puterile nucleare declarate, și în primul rând SUA și Rusia, precum și ONU și AIEA sunt pentru prelungirea pe durată nedeterminată, adică pentru totdeauna, a TNN, argumentând că numai astfel tratatul va putea servi în continuare ca o frână puternică în calea răspândirii armelor atomice; prelungirea limitată, pe un anumit număr de ani, a valabilității documentului - susțin cei arătați mai sus - ar încuraja țările ce aspiră la arma nucleară să se pregătească pentru a o și produce. Pe o astfel de poziție sunt circa 80 de state, printre care și țările membre ale OSCE. Dar foarte numeroasă este tabăra de vizavi, formată în esență din țările lumii a treia, având în frunte Indonezia, Thailanda, Coreea de Nord, Venezuela. Aceste țări consideră că prelungirea nelimitată ar legitima pe vecie dreptul statelor nucleare de a deține armament atomic. Ele condiționează reînnoirea TNN de realizarea efectivă de către marii deținători de arsenale nucleare a dezarmării atomice. Iată de ce ele ar dori ca prelungirea tratatului să se facă pe o durată determinată (de 5, 10, 15 ori 25 de ani). Reprezentanții lor văd în conferința de la New York unica ocazie de a obliga puterile nucleare să-și respecte angajamentul de a realiza dezarmarea nucleară și convențională.

Cine are mai multă dreptate, cum ar fi mai bine de procedat? Fără îndoială că postura în care TNN a pus cu 25 de ani în urmă puterile nucleare a fost foarte convenabilă pentru ele, întrucât au devenit deținătoare ale monopolului atomic fără angajamente prea precise în privința garanțiilor de securitate pentru statele nenucleare. Ele, și cu deosebire cele două superputeri, SUA și fosta URSS, și-au dat totuși seama că situația nu putea dura așa la infinit și că se impuneau măsuri de limitare și de dezarmare nucleară. Așa au apărut SALT-

1 și SALT-2, din anii '70, care limitau numărul și puterea focaselor și vectorilor nucleari, precum și START-1 și START-2, de la începutul anilor '90, care au stipulat o reducere semnificativă a armelor nucleare ale Moscovei și Washingtonului (până în anul 2002, din cele câte 10.000 de focaase deținute de fiecare în 1991, urmează să rămână doar 3.500 în SUA și 3.000 în Rusia). Da, însă chiar cu aceste măsuri, în prezent numărul total al armelor nucleare ale SUA și Rusiei este de mai bine de două ori mai mare decât era în momentul semnării TNN, iar la încheierea programului vor avea fiecare cât aveau în 1970, deci tot mari puteri nucleare vor rămâne. Iată de ce Boutros Ghali, adept al prelungirii nelimitate a TNN, a ținut totuși să precizeze, cu adresă către puterile nucleare și în întâmpinarea doleanțelor reprezentanților lumii a treia: „Cea mai neprimejdioasă, mai sigură și mai rapidă cale de a aborda amenințarea armelor nucleare este aceea de a le desființa sub toate formele. Aceasta trebuie să fie viziunea noastră asupra viitorului. Nici o experiență nucleară. Încetarea producerii lor. Încetarea vânzării sau transferului lor. Reducerea și distrugerea tuturor armelor nucleare și a mijloacelor de a le realiza ar trebui să fie marea cauză comună a omenirii”.

Cred că rezultatul conferinței de la New York va depinde de înțelegerea clară de către participanți a caracterului dilematic al obiectului dezbaterilor, al problemei neproliferării în momentul de față. Omenirea - și deci și reuniunea de acum în chestiunea TNN - nu are la acest ceas al istoriei, ca plan concret și imediat de lucru, de ales între o soluție excelentă și una rea, cum ar fi între eliminarea totală și pe loc a oricărei arme nucleare și proliferarea nucleară; alegerea de acum este între două rele, între a fi de acord cu o neproliferare permanentă, menținându-și puterile nucleare anumite avantaje, și a încuraja, datorită unor termene scurte ale TNN, eforturile de înarmare nucleară ale multor țări. Înțelepciunea consistă, evident, în a ști să alegi răul cel mai mic. El este, fără îndoială, un TNN pe termen nedeterminat, conjugat însă cu angajamente ale superputerilor nucleare de a proceda - în spiritul celor spuse de secretarul general al ONU - la reduceri în continuare (prin încheierea unui START-3 și a altor acorduri) a arsenalelor nucleare, până la cota zero.

ION D. GOIA ■

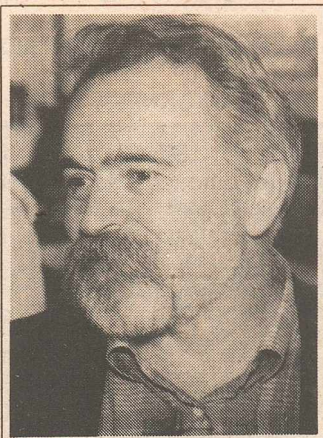

EUROPA de la Vest la Est

Uniunea Europeană, un club care (încă) ne dorește

În ultima vreme, instituțiile europene au făcut evident cu ochiul oficialităților de la București invitându-le să intre pe ușa întredeschisă de acordul de asociere a României la UE. Pentru că, așa cum se știe, acordul respectiv și calitatea de membru al Consiliului Europei pot rămâne simple petice de hârtie dacă nu sunt urmate de acțiuni convingătoare care să demonstreze cu adevărat vocația occidentală a țării.

■ Zilele trecute s-a aflat într-o mini-vacanță în România președintele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, Miquel Angel Martinez, care s-a arătat cât se poate de binevoitor față de România. În cel privește, dl Martinez a declarat în câteva interviuri că nutrește o simpatie specială pentru România, unde a mai fost în tinerețe și unde și-a consumat, se pare, o mică idilă, pe vremea când socialistii spanioli erau fugăriți de Franco. Se mai spune că în timpul Festivalului din 1953 s-a împrietinit cu Ion Iliescu. Ajuns mare demnitar european, dl Martinez este curtat cu discreție de liderii de la București. În timpul recente sale vizite, președintele Martinez a dat dreptate cu parcimonie părții române pentru poziția adoptată în negocierea Tratatului cu Ungaria și s-a arătat cât se poate de concesiv față de unele întârzieri pe drumul transformării instituțiilor românești după parametrii valorici ai Europei.

■ Aceeași simpatie și bunăvoință am simțit și de la cei câțiva delegați ai grupului parlamentar al UE care s-a aflat la București cu prilejul înființării Comisiei România-UE. Ei ne-au declarat că înțeleg anumite rămăneri în urmă ale României, dar nu pot să priceapă, bunăoară, ce interese există pentru ca România să se prezinte ca neospitalieră vizitatorului din Vest. Pentru că numai așa poate fi interpretat faptul că la vama Nădlac încă se așteaptă ore în șir intrarea în România, când interesul Bucureștilui ar fi fost să dezvolte rapid o infrastructură pentru a oferi o alternativă închiderii căilor de acces spre Orient prin Iugoslavia.

Există însă și alte nedumeriri care, adunate, dau ceea ce unora le place să numească „imaginea (proastă) a României”. Pe care nu o construiește neapărat Opoziția sau o anumită parte a presei, ci în primul rând instituțiile care ar trebui să facă funcționabile toate arterele

organismului vital care este o țară democratică.

■ Atât UE, cât și alte instituții paneuropene (ca să nu mai vorbim de NATO) au propriile grile de apreciere atunci când încurajează apropierea unei țări centrale europene de structurile existente. Mai ales că și UE este confruntată cu propriile dificultăți de creștere, acum când numărul statelor membre a ajuns la 15. Astfel, într-un raport recent al Consiliului Ministerial al UE, se arată că bilanțul aplicării prevederilor Tratatului de la Maastricht este încă nesatisfăcător. Erau menționate în acel raport cu precădere domeniile justiției și afacerilor interne. Dar și în materie de politică externă UE culege deocamdată doar cioburile intențiilor sale bune, cum ar fi de pildă în legătură cu conflictul din Bosnia; deși oficialități de la Bruxelles afirmă că totuși UE se află la originea singurului plan de pace valabil în fosta Iugoslavie. Relevând și o serie de succese notabile ale UE, cum ar fi aplicarea principiului subsidiarității (prin care anumite prevederi cu caracter general pot avea aplicări particulare), miniștrii de externe ai „celor 15” subliniau totodată că trebuie mers mai departe către crearea unei monede unice, consolidarea instituțională, mărirea atribuțiilor parlamentarilor.

Iată de ce este necesar ca România să ia în seamă aceste schimbări și nu să rămână pe „răzorul” care separă Occidentul de Asia siberiană.

ȘTEFAN NICOLAE ■

JVC:

👉 creatorul sistemelor video VHS,

n 1976

👉 lider mondial în sisteme audio-

video „hi-fi”

👉 sponsor al ultimelor patru ediții

le Campionatului Mondial de Fotbal

Victor Company of Japan (JVC) a fost creată în anul 1927 pentru a deveni numărul Unu mondial în lumea producătorilor de aparatură audio-video. Vânzările anuale de peste 6 miliarde USD (600 mil. yen) au rezultat în urma activității a 27.000 de angajați (între care 1.000 în Japonia) în 15 mari unități de producție și 25 de firme de vânzări/distribuție. 500 milioane de sisteme VHS au fost vândute de la inventarea primului astfel de echipament și până în decembrie 1994. Deși produsele JVC sunt cotate drept cele mai performante și ușor de utilizat, JVC continuă să le aducă îmbunătățiri, în cadrul preocupărilor sale de dezvoltare a tehnologiei viitorului. Fără îndoială, ne propunem să facem o prezentare tehnică a ultimelor produse JVC, care ar adresa specialiștilor, dorim numai să prezentăm largirea cu încă 7 modele miniaturale a gamei de videocamere VHS compact, funcțiile amuzante și spectaculoase ale camerei GR-AX600, prevăzută cu Digital Zoom 120X pentru filmări de la o distanță, realizând o imagine stabilă. Funcția „Programme AE (exponare automată) instalată pe toate modelele, conferă o gamă completă a efectelor în

stil profesional. În ceea ce privește sistemele video, la toate tipurile și clasele de aparate se remarcă o grijă meticuloasă de a aduce un plus de calitate în audiere, de ușurință în manevrare, de confort prin design atrăgător. Modelele din gama sistemelor cu microcomponente „anticipază” intenția utilizatorului de inițiere a redării compact-discului, chiar și când lumina din încăperea este stinsă. Noua versiune PRO a sistemului Active Hyper Bass pentru incinte audio permite obținerea unor bași puternici, calitate vocală, expresivitate mai bogată. Se urmărește obținerea unor sunete perfecte de la unități „hi-fi” de dimensiuni reduse. La capitolul transmisiuni digitale, JVC prezintă cele mai revoluționare noutăți, în acord cu noua eră multimedia. Sistemul D-VHS, compatibil cu popularul VHS, permite înregistrarea datelor digitale compresate, valorificând la maximum suportul de înregistrare-bandă magnetică, inclusiv pentru memorarea de date. Tamburul Dinamic (DD) care echipează camerele video permite realizarea de efecte speciale precum vizionarea rapidă, fără zgomot, căutarea înainte-înapoi a imaginii, redarea cadru cu cadru, înregistrarea spre

înapoi, comprimarea în timp a unor scene lente, cum ar fi înflorirea unei flori, editare și producție VHS, cu aplicații în sfera educației și a afacerilor. Toate aceste

noutăți și încă multe altele au fost prezentate presei cu ocazia Conferinței organizate de Alltrom, partenerul român al JVC. (Călin Mărcușanu)

Un care de ași: Tosinaga Shirai - Director JVC Austria (stânga), Gabriel Popoviciu - Președinte al grupului de firme Alltrom, Noritsugu Enami - Director General al Diviziei pentru Europa, Director Asociat al Companiei JVC, Nisao Kikuchi - Director General de Marketing al Diviziei pentru Europa. Din declarația dlui Enami am reținut: „În opinia noastră, piața românească este o piață care promite... Am avut șansa extraordinară de a încheia relații de parteneriat cu firma Alltrom”.

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR SA

„CARDUL” (CARTEA DE PLASTIC)

O bancă dinamică
pentru
parteneri dinamici!

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Puțin utilizat și cunoscut în țara noastră, cardul (carte de plastic sau „banii electronici”), atribut al societății moderne, este instrumentul de decontare rapid, comod, sigur și eficient, larg utilizat în țările cu economie de piață și care au dezvoltat creditul de consum.

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR, alături de alte patru bănci din România, implementează pe piața românească sistemul de plăți prin carduri. Una din problemele de fond ale adoptării acestui sistem este promovarea acestuia, factorul educațional având un rol deosebit de important.

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR, consecventă deciziei sale de creare a unei culturi instituționale bancare, își propune să inițieze un program de informare a publicului privind istoricul, funcționarea și etapele implementării acestui modern instrument de plată în România.

Cardul se prezintă sub forma unei cartele din plastic rezistent, de dimen-

siuni reduse, comparabile cu cele ale unei cărți de vizită, și înmagazinează în bandă sa magnetică toate datele necesare indentificării unui cont bancar, permițând, prin decodificare electronică cu ajutorul unor dispozitive speciale, accesul titularului la contul său bancar și efectuarea rapidă a plății.

Pe lângă faptul că elimină utilizarea efectivă a numerarului, cardul conferă securitate fondurilor disponibile în contul respectiv.

Titularul cardului are acces exclusiv la contul său în bancă, asigurat de codul individual, secret, pe care trebuie să-l formeze pentru a putea efectua operațiunea dorită. Pentru deținător, cartea de plastic reprezintă „o cheie” care îi permite accesul la contul său, 24 ore pe zi, 7 zile pe săptămână, oriunde în lume, oferindu-i posibilitatea:

- de a retrage numerar prin intermediul automatelor bancare (ATM / Automated Teller Machine);

- de a efectua plata mărfurilor și serviciilor prin terminalele electronice instalate în unitățile care vând mărfuri sau prestează servicii.

Primul card a fost emis de o bancă americană în anul 1947, de atunci și până în prezent, piața cardurilor extinzându-se în două direcții principale: emitenți și utilizatori de carduri.

Astfel, s-au constituit și dezvoltat mai multe organizații - VISA INTERNATIONAL, EUROCARD/MASTERCARD, AMERICAN EXPRESS, DINERS CLUB, JCB- care își dispută piața internațională a cardurilor. Există în circulație diverse tipuri de carduri, corespunzător cerințelor pe care le satisfac.

În același timp, există în lume milioane de deținători de carduri și, totodată, milioane de locuri în care aceștia le pot utiliza: magazine, hoteluri, restaurante, agenții de transport, agenții de turism, stații de benzină etc., denumite generic „comercianți”.

B.R.C.E. își propune ca în numerele viitoare să continue familiarizarea publicului larg cu avantajele acestui instrument de plată.

B.R.C.E. vă stă la dispoziție, pentru orice informație suplimentară la telefon: 614.91.90 / int. 9221, 9222, 9223

În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului.

Complexul medical social ecleziastic CHRISTIANA este supus la cazne administrative

Doctorul Pavel Chirilă a donat 10.000 USD Asociației Christiana

Singurul complex medical-social-ecleziastic din țară, CHRISTIANA, aflat în construcție la Pipera, este în pericolul de a fi, după toate aparențele, abandonat. Din ordinul Ministerului Sănătății, prin adresa nr. 11970 din 14.03.1995, semnată de dl director dr. Stelian Nicolaescu, se decide sistarea lucrărilor de execuție. În același timp, trei echipe ministeriale vizitează Centrul de Medicină Socială Christiana din șos. Pantelimon nr. 27. La ora efectuării documentării noastre, ancheta nu se finalizase, dar rezultatele fuseseră, deja, făcute publice

oficial, în cotidienele guvernamentale. Concluzia Ministerului Sănătății: directorul dr. PAVEL CHIRILĂ va fi destituit!

Complexul medical-social-ecclesiastic din Pipera. Chiar și ca machetă calcă pe nervi Ministerul Sănătății

Dr. Pavel Chirilă e... acuzat că l-a tratat pe Petre Țuțea!!

Principalele capete de acuzare aduse doctorului Chirilă au fost: utilizarea nejudicioasă a fondurilor sociale puse la dispoziție de la bugetul statului, asigurarea asistenței spirituale și aplicarea de tratamente naturiste. Inutil să spunem că acestea i-au fost aduse la cunoștință dlui Chirilă, verbal, ca reproșuri. Scrise, domnia sa le-a găsit în **Vocea României** și în **Curierul Național**... A mai înregistrat, de asemenea, o lovitură-surpriză: sistarea lucrărilor din Pipera, fără consultarea sa prealabilă, dar urmând unui... alt avertisment verbal, în buna tradiție ministerială.

„Anchetându-l” la rândul nostru pe dr. Chirilă, am aflat dedesubturile conflictului. I se reproșează, în principal, că și-a permis să trateze bolnavi ale căror venituri depășeau limita sărăciei, impusă, mai mult sau mai puțin arbitrar, de către slujbașii guvernului. Iată ce ne-a declarat „împetricinatul”: „Era sărac marele filosof creștin Petre Țuțea? Teoretic, nu, dată fiind valoarea manuscriselor sale, vândute cu îndârjire de preținși amici. Totuși, în ultima parte a vieții, acesta trăia cvasi-abandonat... Sau cele două doctorițe, una oarbă, cealaltă paralizată, singure pe lume? Dacă talonul lor de pensii e... «frumuseț», n-au, oare, ele nevoie de ajutor? Sau profesorul alcoolic? Sau călugării care au făcut jurământul sărăciei? Sunt conștienți că nu am greșit! Impasul existențial uman nu poate fi închistat în tipare formale”. Deci, spun ministeriabilii, așa se duc pe apa Sâmbetei fondurile sociale... Judecați singuri!

Ministerul Sănătății sistează construcția fără consultarea directorului Chirilă

Altă mare supărare a produs, acelorași funcționari, asigurarea asistenței spirituale. În fond, Christiana a devenit celebră pentru slujbele ținute în capela proprie

spitalului întru însănătoșirea bolnavilor. Acolo, nu moare nimeni neîmpărțit sau fără lumânare la creștet.

Aplicarea tratamentelor naturiste este perfect legală, iar medicii au competențe recunoscute. Este la mintea cocoșului că cei care apelează la asemenea „medicamente” sunt fie foarte săraci, fie în impas terapeutic. Deci, respectivii suferinzi trebuie să fie refuzați numai și numai pentru că așa vor onor ministeriabilii?

Încercând să aflăm și opinia reprezentanților Ministerului Sănătății, am descoperit cu uimire că teoretic nu se știa nimic despre ancheta desfășurată de subalternii dlui dr. Mogâldea. În schimb, ni s-a oferit un comunicat incomplet, adică fără concluzie, semnat de dl dr. Stelian Nicolaescu, de la Direcția Strategie, Dezvoltare și Management. Încercându-se în fraze, dl director încearcă să ne explice că, de fapt, suprafața atribuită (perfect legal) complexului din Pipera este prea mare, față de alte investiții din țară. Că încredințarea întregii lucrări firmei de construcții **Erbașu** încalcă HGR nr. 291/ 20.04.1991, privind aprobarea Regulamentului organizării licitațiilor. Ce „uită” să ne spună este că, la vremea începerii lucrărilor și a primului contract, nu se emisese respectiva HGR. Că Ministerul de Finanțe aprobase ca 63,2 la sută din investiție să fie suportat de la bugetul de stat, restul să provină de la Asociația filantropică creștină Christiana. Chiar dacă asociația a plătit numai 4 la sută din lucrare, iar **Erbașu** nu se plânge, ce-i deranjează pe cei de la M.S.? În rest, ni se dau tot soiul de numere de înregistrare pentru tot soiul de adrese prin care Christiana este somată să „între în legalitate”. Ciudat, căci, de fapt, totul este perfect legal până acum. „Ilegală” ni se pare sistarea lucrărilor fără consultarea directorului Chirilă și greu de suportat paguba financiară de 700 de milioane de lei „rezultată”. Este clar că M.S. își permite... să fie culant cu banii cetățenilor și strâns la aceeași pungă atunci când este vorba de finanțarea unui așezământ medical și ecleziastic.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Correspondență specială din

Doamni
Stoc

Re

Distin
interviu
Stockhol

PATIMILE I GHEORGHE ÎNTEME BISERICII ORTO LIBERE D

- Cine sunteți, Părinte Borca?
- Mă numesc Gheorghe Borca și sunt în noiembrie 1953, în comuna Gătaia, județul

părinți care nu au fost membri de partid. absolvit Seminarul din Caransebeș și m-a Institutul Teologic din Sibiu.

În anul 1975 m-am căsătorit, iar în 19 am fost hirotonisit preot, am primit, cu aprilie, o Parohie de gradul I, în satul Protopopiatul Reșița, județul Caraș-Severin

Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului. În anul 1983, la invitația primită din parte ale soției, am vizitat Suedia, timp de două Ne-am întors în țară împreună cu rudele acestora. În 1985, rudele au vizitat România vizele pentru Suedia (primită cu mare g plecat cu soția și aceste rude din nou s La granița română, am fost controlați și autorizația de preot. Vameșul, care oprească legitimația, mi-a zis: „Nu uita p întorci, căci pivnițele Mitropoliei sunt adânc 4 august 1985 am ajuns în Suedia, iar l am cerut azil politic.

- Cum și de ce a apărut această Ortodoxă Română Liberă?

- În perioada cât am așteptat aprobarea în Suedia, 1985-86, dorința mea personală înființez o Biserică Ortodoxă Română Suedia, care să nu fie dependentă de Patriarhia București. Am fost sprijinit de multe familii care doreau și ei o Biserică Liberă, deși funcționa deja, din 1971, o biserică cu pre Patriarhie. În urma corespondenței avute

O insulă de normalitate

Sp

□ Funda
GEMER
HELP
RÖEMEN
din Oland
a don

un sfert de miliar

de la

pentru moderniză

precu

și toate dotările

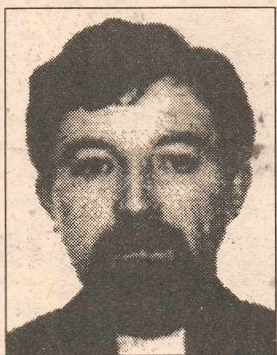
de la encefalograf

la mobilier și vesel

Fotografii de ELENA GHERA ■

**IA CONSTANTINESCU ne trimite din un amplu interviu cu părintele GHE-
BORCA, Preotul Bisericii Ortodoxe
Libere din Suedia, în care Sfinția Sa
povestește patimile îndurate pentru
cea acestui lăcaș creștin românesc.
Stră corospondentă a publicat acest
rul Românesc, pe care-l editează la
ezentăm într-o versiune prescurtată.**

INTELUI BORCA, RUL KE ROMÂNE JEDIA

Dumitru Em. Popa, Vicarul Episcopiei Ortodoxe Române pentru Europa Centrală, din Freiburg, Germania, am primit Statutul de organizare și funcționare și toate îndrumările cu privire la înființarea unei Biserici Libere.

La 5 octombrie 1986 a luat ființă, deci, prima Biserică Ortodoxă Liberă din Suedia.

- Cum a evoluat și ce probleme a avut această Biserică Ortodoxă Română Liberă?

- Îmi este foarte greu să redau amănunțit problemele și greutatea întâmpinate după înființarea Bisericii, însă cred că este necesar să le prezint cititorilor acestei publicații, măcar o parte dintre ele, pentru că ele NU au fost cunoscute în întregime niciodată.

Tentative de racolare

La început, slujbele religioase ale Bisericii Ortodoxe Române Libere din Skärholmen erau frecventate de un număr foarte mare de credincioși, dar care, la un moment dat, au încetat să mai participe la slujbe. Mă întrebam, de ce? Am aflat mai târziu că, credincioșii primeau telefoane de la diverse persoane, care mă discreditau. Se spunea la telefon cum că eu n-am fost preot în țară, că Biserica Ortodoxă Română Liberă este de fapt biserica la care merg numai legionarii etc. De unde veneau toate aceste defăimări și dezinformări? De la Biserica aparținând Patriarhiei de la București. Îmi aduc aminte că într-o zi, plecând la cursurile de suedeză în oraș, în metrou a urcat dl Anton Poșircă, preotul Bisericii dependente de Patriarhia de la București, s-a așezat în fața mea pe

un scaun și a început să-mi spună că, dacă accept să aparțin Patriarhiei, o să mă ajute, căci știe că am greutate. Mă va ajuta, în primul rând, să-mi aduc cele două fete, rămase în țară, mai repede în Suedia. Preotul Anton Poșircă mi-a făcut tot felul de propuneri pentru a mă atrage să ader la Patriarhia de la București. Dar eu am refuzat! Această rezistență avea să mă coste foarte scump! La toate solicitările mele de ajutoare financiare la Ministerul Civil și Consiliul Bisericii Libere din Suedia (FRIKYKORADET), am primit numai răspunsuri negative. Motivul era că cele trei biserici cu preoți trimiși de către Patriarhie, de la Malmö, Göteborg și Stockholm, erau consultate și li se cerea părerea în legătură cu existența Bisericii Ortodoxe Române Libere. Au făcut tot felul de demersuri la autoritățile suedeze pentru a opri existența Bisericii Ortodoxe Române Libere. Am fost obligați să trecem sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe Române Libere pentru Europa Occidentală, din Paris, cu data de 18 septembrie 1987, de la care am primit recunoașterea la 17 iunie 1988.

Otrăvit. Înjurat și amenințat cu moartea, la telefon

La 13 noiembrie 1988 am fost invitat să slujesc la Episcopia din Paris. Când m-am întors în țară, la serbarea Hramului Bisericii noastre și prima Sfântă Liturghie pentru pomenire și parastase pentru cei răposați, am fost otrăvit. Am fost internat în spital de urgență, timp de o lună.

În decembrie 1988, dl Ion Corbei, fost membru în consiliul bisericii, a început o campanie de amenințări la telefon. Suna la mine acasă și spunea cuvinte murdare despre mine și familia mea, ca și despre Biserica Ortodoxă Română Liberă. Suna și la membrii bisericii, pe care-i îndemna să nu mai vină la această biserică, afiliată Episcopiei din Paris, care este, spunea el, o Episcopie Legionară. Am aflat mai târziu că dl Ion Corbei era de fapt puntea de legătură între Ambasada Română și Patriarhia de la București.

A urmat din nou o serie de telefoane de amenințare, dintre care unul în noaptea de 19 spre 20 august, la ora 1.28 a.m., la care a răspuns soția: „Crucea mă-tii ș-a lu' popa tău, că ați denigrat țara și partidul și pe președintele nostru! Veți muri și tu și copiii voștri și popa și toți! Veți muri când va fi Congresul al 14-lea, când va fi reales tovarășul Ceaușescu din nou...”

Înscenare murdară

Tracasările au continuat și au culminat imediat după Revoluția din decembrie '89. Exemplul pe care-l voi da mai jos depășește orice imaginație! Canalul 2, Rapport, al televiziunii suedeze primise o scrisoare, nu se știe de la cine, cum că la Radio Europa Liberă

Detaliu din Iconostasul Bisericii Ortodoxe Române Libere

s-a citit o listă a preoților din Suedia care au colaborat cu regimul lui Ceaușescu, iar printre cei trei preoți ai Patriarhiei de la București se afla și preotul Bisericii Ortodoxe Române Libere din Bredäng, adică eu. Reporterul de la canalul 2, Rapport, a făcut un reportaj în fața apartamentului „preotului colaboraționist”, cu comentariile despre așa zisa mea colaborare cu securitatea lui Ceaușescu și despre faptul că eu mă ascundeam acum de frică. Evident că nu eram acasă, căci în timpul acela eram la Biserică, unde țineam slujba.

Nu trebuie să mai povestesc despre telefoanele primite de la enoriașii care au crezut știrea de la televiziune. Nu există cuvinte cu care să descriu în ce situație de necrezut mă aflu! Toate acestea au fost planificate de preoții trimiși de către Patriarhia de la București, pentru a mă compromite.

Adevărul este că postul de radio Europa Liberă difuzase o astfel de listă a preoților colaboraționiști din țările occidentale, cu specificația pentru fiecare țară. Cei din Suedia erau: preotul Mihai Radu de la Malmö, preotul Culai Enache de la Göteborg și preotul Anton Poșircă de la Stockholm. Programul Europei Libere a fost înregistrat pe bandă de către mai mulți enoriași. Presa din exil a difuzat, mai târziu, lista reală, conform benzii înregistrate.

Au fost foarte mulți cei care au sabotat activitatea religioasă a Bisericii Ortodoxe Române Libere din Bredäng, dar eu mă opresc aici cu povestitul.

- Deși ați povestit, în parte, despre necazurile pricinuite de preotul Anton Poșircă, insist să vă întreb din nou: care sunt relațiile cu Biserica Ortodoxă păstorită de preoți trimiși de către Patriarhia de la București?

- Nu am nici o relație cu această biserică! După revoluția din decembrie 1989, nu s-a schimbat nimic în conducerea Patriarhiei și acesta este cel mai important motiv pentru care consider că este necesară în continuare existența a două biserici paralele în Suedia.

Dumnezeu să Binecuvânteze pe toți frații români de bună credință, oriunde sunt presărați pe acest pământ! Împliniri și lumină în Țara Românească! Hristos a înviat!

alul „olandez” din Titu

modernă sală de operații, dl dr. Dicianu (centru) ne explică modul în care își practică meseria, folosind în loc comprese sterile tifon raționalizat, și cum a fost posibil ca spitalul Titu să nu aibă nici o datorie către Direcția Sanitară Dâmbovița.

Revoluția a găsit spitalul orașenesc Titu cu o dotare tehnică la nivelul anilor 1920. În asemenea condiții, calitatea asistenței medicale a depins, în exclusivitate, de priceperea și de buna voință a cadrelor. Unul dintre „stâlpii” așezământului este dl dr. Gelu Sandu Dicianu, chirurg și director al spitalului. Că acest om a reprezentat șansa urbei este, acum, o certitudine. Iată faptele, relatate chiar de dl dr. Dicianu:

„Cu modestele noastre resurse materiale și financiare nu am fi reușit să schimbăm mare lucru, dar am avut norocul să-i cunoaștem pe cei de la fundația olandeză Gemert Helpt Roemenie, care, cu multă bunăvoință, ne-au ajutat, începând încă din 1992. Valoarea donațiilor a fost atunci de 50 de milioane de lei. Anul următor, conducerea fundației și-a luat rolul și mai în serios, angajând firma International Baner să efectueze lucrările de

modernizare, achiziționând materialele necesare construcției chiar din România, dând astfel de lucru la zeci de muncitori șomeri din Titu. Până în 1995, investiția s-a cifrat la circa 257 de milioane de lei, proiectul însemnând 35.000 de mărci în 1993 și 45.000 de mărci în 1994. O contribuție apreciabilă a avut-o spitalul Carolus Liduina din Den Bosch, care, prin intermediul fundației, a donat spitalului din Titu întregul necesar de mobilier, echipament sanitar și aparatură pentru saloane. Ultimul transport de ajutoare este evaluat la 100 de milioane de lei.

Iată ce a însemnat acest ajutor olandez: renovarea sălilor de operație la chirurgie și maternitate, modernizarea și faianțarea tuturor grupurilor sanitare, a saloanelor și coridoarelor, dotarea blocului alimentar cu utilaje moderne: frigider-congelator, robot, mașini automate pentru curățat legume, malaxoare, două

cuptoare electrice, mese, veselă, amenajarea spălătoriei și dotarea ei cu mașini de spălat automate, călcător automat, fiare de călcat, cinci mașini electrice de cusut, dotarea cu echipament medico-sanitar, medicamente și consumabile. Ca aparatură, am primit: două encefalografe, patru electrocardiografe, cinci defibrilatoare, un aparat de anestezie, masă de operație, lămpi scialitice, aparatură oftalmologică etc.

Fundația este subvenționată de Ministerul Dezvoltării din Olanda și a reușit să angreneze în acțiunea de strângere a fondurilor importanți oameni de afaceri, municipalitatea orașului Gemert și chiar și copii din școli și din grădinițe. Acum, spitalul nostru a căpătat «un aspect comercial». Că și asistența medicală s-a îmbunătățit, o dovedește faptul că în orașul Titu nu există bolnavi de SIDA!”

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 24 - 30 aprilie 1995

TELE
abc

MIERCURI 26.04.1995

SĂMBĂTĂ 29.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Petra Maria Martin;
10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Scooby Doo - ep. 40 (ultimul episod); 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 8; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 20; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: Kung Fu - ep. 21; 22.25 Țara nimănui; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Mihai Niculescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc: muzică, filme, desene animate, divertisment, reportaje - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 19.00 As Show. Invitat doctorul Alexandru Pesamosca - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: Dinastia - ep. 20; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

JOI 27.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Petra Maria Martin;
10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 1; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 9; 19.00 REPORTER TELE 7: Podul de benzină - reporter Valentin Popa; Primarul rege - reporter Valentin Boeru; România-magazin - reporter Corina Rădulescu; În căutarea o-dihnei veșnice - reporter Dan Pleșa; Adio, Basarabia! ep. 2 - reporter Tudor Artenie; 20.00 Film serial: Femeia fantastică - ep. 19; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: K.I.T.T. - ep. 21; 22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Mihai Niculescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 28.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Petra Maria Martin;
10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 2; 18.30 Film documentar: Ce facem cu agricultura? - ep. 2 „În vizită la fermierii britanici”; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu;

20.00 Film serial: Renegatul - ep. 16

Reno Raines încearcă să pună mâna pe banda de răufăcători a lui Meecham. În această tentativă el va fi ajutat de către Billy, un tânăr de 24 de ani care se „ocupa” cu jefuirea băncilor din orașele de provincie americane. Asistăm astfel la o permanentă luptă interioară a lui Billy, călăuzit de Reno, pentru a reveni pe calea cea bună. În același timp, firea sa năvălășă îl face să-și piardă cumpătul și s-o ia razna, recidivând în infracțiuni. „Tata” Meecham îi va ordona să-l omoare

pe vânătorul de recompense californian, acesta fiind momentul în care Billy va avea de ales între bine și rău. Un episod alert, beneficiind de un scenariu excelent, care nu trebuie ratat cu nici un preț.

21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: Hotel - ep. 21; 22.25 Țara nimănui: Privind înapoi cu... mândrie? Reporter Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Mihai Niculescu; 23.35 Film serial: Evadatul - ep. 17; 00.25 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 1.05 Staruri pentru totdeauna; 1.35 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga; 23.30 Film serial: C.H.I.P.S. - ep. 18 00.20 Staruri în concert: 00.55 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 30.04.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20 - 13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu * Muzică * Filme * Desene animate * Divertisment * Reportaje; 19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Crest - ep. 20; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Gala TELE 7; 22.00 Viața ca o pradă - emisiune de Ion Cristoiu; 22.45 Film artistic: Misiunea - partea I (SUA) Cu: Robert Conrad, Sam Waterson, David Soul, Yvette Mimieux; Regia: Larry Pearce; 1.20 Staruri în concert; 1.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Cuțitul în spate

Săptămâna patimilor la mahala

O recentă împrejurare prin care am trecut mă determină să vă atrag atenția asupra condiției de mahala a societății noastre.

Nu vreau să înțelegi că eu mă extrag din ea. Sunt acolo, participant, judecător și generator, fără voie, de situații imposibile, de proastă calitate.

Spectacolul e și mai vizibil în politică, unde bălăcărirea adversarului e strategia cea mai expresivă și mai gustată de public. Dacă spui despre cineva că e incapabil, incompetent sau imoral, nu sensibilizezi pe nimeni. Dacă însă te lansezi în tirade absurde, în calomnii fără obiect, dacă te iei de chelia adversarului, de burta lui, de alte defecte fizice, dacă-i bagi în joc nevasta, firmele, vecinii și slăbiciunile curente, succesul e asigurat.

Divorțurile sunt o chestiune obișnuită în orice tip de societate. Modalitatea de a divorța este însă una din situațiile extreme care definesc nivelul de civilizație al unei națiuni. La noi divorțurile sunt, de cele mai multe ori, un spectacol public oribil. Ea azvârle lucrurile bărbatului pe geam și încuie ușa. El o prinde când iese din casă și-o bate. Martorii mincinoși intră în acțiune când se ajunge la tribunal. Și caruselul poate continua.

Într-un recent conflict de muncă m-am reîntâlnit cu mahalaua. Și eu. Că doar n-oi fi din altă lume.

Într-un mod care m-a adus la disperare. Am de ales între ei și eu. Și cred că nu voi avea de ales. Cu un cuțit în spate și cu unul în față, mergem înainte. Așa e viața... în Balcani.

MIHAI TATULICI ■

JNI 24.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian. Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Scooby Doo - ep. 38; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 6; 19.00 Mafalda - emisiune de Iadu Coșarcă;

20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 20

Pentru a obține informații privind politica Statelor Unite în Extremul Orient, serviciile secrete chineze se folosesc de un anume Roger, funcționar la Departamentul de Stat American. Uimitoarea asemănare între Roger și inspectorul Erskine determină F.B.I.-ul să întreprindă o acțiune plină de riscuri în care el se substituie spionului și compromite misiunea.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35: Film serial: Vecinii - ep. 20; 22.25 CIVICA - emisiune de Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Mihai Niculescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

ARTI 25.04.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Scooby Doo - ep. 39; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 7; 19.00 Nodul gordian - „Te-am otat și ne-ai uitat” - emisiune de Dana Deac; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu;

20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 20

Pe insula domnului Roarke, sosesc de această dată Brian Ketoe, un clown de rodeo care încearcă, pentru a nu-și dezamăgi fiul, să devină o adevărată stea și Nadine Winslow care dorește să fie vindecată de ipohondrie.

21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Vegas - ep. 62

Dan Tanna este angajat de către Katherine Wilson pentru a afla cauza comportării ciudate a fiicei sale, Angie. Binzer descoperă că aceasta, împreună cu două prietene, sunt obligate să atragă în camerele motelurilor diverși bărbați care urmau a fi șantajați. Dar ceea ce este mai grav e că cel care le șantaja era tocmai responsabilul cu integrarea lor în societate. Remarcăm modul (cu totul neobișnuit pentru Tanna) în care detectivul din Las Vegas va ucide în finalul episodului.

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Mihai Niculescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

KAPPA răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Dle Răzvan Apostolescu, vă mulțumim că ne țineți „în priză” cu întrebările dv. Ne bucurăm de preocupările pe care le aveți, legate de firma noastră, dar mai ales de încrederea și înțelegerea de care dați dovadă. Simțim că avem un prieten în dv.

Îată răspunsurile:

■ Am început să emitem în septembrie '93, cu 22 și după o lună 24 de programe, în prezent având 30.

■ Programul propriu, conform punctului „b” al Licenței de Emisie, îl avem din vara lui '94.

■ 41 de programe sperăm să atingem în cursul anului 1995.

Alte preocupări: rețeaua de calculatoare pe rețeaua CATV. Firma KAPPA și-a propus să transforme rețeaua

CATV într-o rețea de servicii integrate. Ce înseamnă acest lucru pentru cei ce nu știu? Difuzarea la nivelul fiecărui abonat a unei game complexe de servicii de informare.

Primul pas a fost făcut. Rețeaua KAPPA a devenit prima rețea din România ce poate furniza pe același cablu, împreună cu cele 29 de canale de TV, un flux de date la viteza de 10 Mbps. Poate că pentru neinițiați, aceasta nu reprezintă mare lucru, dar vă vom face noi comparația potrivită: această viteză este de aproximativ 720 de ori mai mare decât viteza teoretică ce se poate atinge pe liniile telefonice din România. Vom reveni cu amănunte.

Din programul televiziunii prin cablu

Kappa

Săptămâna 24-30 aprilie 1995

Luni: 20.45 - Cowboy din MooMesa - ep. 12 (desene animate); Twin Peaks - ep. 26 (polițist); Guns N' Roses - partea a-II-a (muzică)

Marți: 20.45 - Lapte și miere (dramă); Prizonierii (thriller)

Miercuri: 20.45 - Cowboy din MooMesa - ep. 13; Twin Peaks - ep. 27; Boole Down Prod. * Samantha Fox (muzică)

Joi: 20.45 - Șoimul deșertului (acțiune); Dorința și iad la motelul Sunset (polițist)

Vineri: 20.45 - Twin Peaks - ep. 28; Axiome (muzică și divertisment)

Sămbătă: 20.45 - Legea marțială 2 (arte marțiale); Casa amintirilor

Duminică: 20.45 - Twin Peaks - ep. 29; Prince (muzică)

Toate artele

Magnificul

Vine iar, cu târzii crengi înflorite, Sfântu Gheorghe al primăverii și ne află săraci fără de fratele nostru Gheorghe (George) Constantin, copleșitor zeu al ecranului românesc și al scenei, sfârșit parcă mai ieri, aproape neștiut, anonim.

Un reporter de cinema a apucat să-l filmeze în ultima secvență de film a carierei, aflat sub magica baghetă a lui Lucian Pintilie și ochii mei s-au uimit de câtă teribilă forță vitală îi lumina chipul înainte cu doar câteva zile de moarte. În cadru (ce stranie întâmplare!) cel mai mari, ei singuri cel mai mari actori români ai deceniilor din urmă, nealintați, nenumiți ca atare („marele domn al scenei...”, „marea doamnă” etc.) doar ei, sigur ei: George și Olga Tudorache. Un odios de scurt moment cu monștrii, cu dinozaurii, cu cei ce ne-au fost zestre și fală în „iarna vrajbei noastre”.

Adio, bătrâne scumpe, îmi venea să rostesc; da, acum sunt sigur că Orson Welles îți semăna și nu altminteri, e limpede că puțin-mult noroc ți-a lipsit pentru a uimi o lume săracă în minuni, că ți-au lipsit câțiva ani...

Fiul său ne spune într-un amar și demn interviu că Magnificul a murit trist: un imbecil din presă îl „desființase” pentru ultimul rol din teatru și el nu obișnuia (nu știa) să se aperi.

Ar putea fiul (el însuși actor cu excepționale însușiri) să-și mai revadă tatăl, proiectând pe video, peliculele de televiziune și cinema ce l-au păstrat? Nu, nu le are. Le-ar putea copia? Operația e de tot simplă și cu toate filmele „pierdute” sau „șterse” absurd tot vor fi mai rămas câteva zeci de ore cu George Constantin! Așa e, dar, ne spune fiul, televiziunea noastră patriotică și națională pretinde, pentru numai un minut de transpunere, o sumă imposibilă fiindcă, de, tariful e de 70 de dolari ora. Și cum el e mai mare, peste 130.000 lei lunar, iar Premiul acordat (Actorul anului 1994) în valoare de 200.000 încă nu i-a fost oferit.

Ne vom mai vedea, George Constantin, nu... acolo ci aici pe pământul pe care-ți plăcea să-l cultivi cu flori și cu legume dar și cu Shakespeare și Dostoevski?

GHEORGHE TOMOZEI ■

După ce a rulat aproape un an „afară”, vedem și noi

O vară de neuitat

□ Lucian Pintilie explică întârzierea: „Pur și simplu voiau un mic bacșiș”. Cine? Unii, alții...

În sfârșit, după un prestigios debut în selecția oficială a Festivalului Internațional de Film de anul trecut de la Cannes și după ce a rulat în cinematografele din nouă țări, iată că, zilele trecute, filmul O VARĂ DE NEUITAT, de LUCIAN PINTILIE, a avut și premiera românească.

Scenariul, scris de Pintilie însuși, are ca punct de pornire splendida nuvelă Salata, de Petru Dumitriu. În rolurile principale: Kristin Scott Thomas și Claudiu Bleont, amândoi cu un joc excelent, nuanțat și sensibil, cu un plus de apreciere pentru actrița engleză, care a învățat replicile în românește și le spune cu mult farmec, așa cum și-a dorit regizorul, în adaptarea sa personală a schiței originale. Din distribuție mai fac parte: Răzvan Vasilescu, Olga Tudorache, George Constantin, Marcel Iureș, Gyuri Pascu. Director de imagine: Călin Ghibu, care are o contribuție esențială la reușita filmului. Decoruri: Paul Bortnovski și Călin Papură; costumele: Miruna Boruzescu; muzica: Anton Șuteu; montajul: Victorița Nae și Elisabeth Guido; sunetul: Andrei Papp și Jean-Claude Larreaux.

O vară de neuitat este o coproducție Filmex România, Studioul Ministerului Culturii din România, MK2 Production din Paris, Cinéma La Sept, Canal +, Ministerul Culturii și Francofoniei din Franța, C.N.C. din Franța. Producător: Martin Karmitz. Producător executiv: Titi Popescu.

Filmul urmărește viața unei familii tinere, întinsă de-a lungul unei veri toride și sece-

FESTIVAL DE CANNES 94
EN COMPETITION
LE STUDIO DE CREATION CINEMATOGRAFIQUE DU
MINISTÈRE DE LA CULTURE
FILMEX
MARIN KARMITZ PRESENTENT

KRISTIN SCOTT-THOMAS
CLAUDIU BLEONT

toase, la granița dobrogreană cu Bulgaria. Căpitanul Dumitriu ia ca ostatici niște țărani bulgari, dar cere ordin scris pentru executarea acestora, ca represalii la atacurile banditești ale macedonenilor, dincoace de Dunăre, soldate cu uciderea și mutilarea mai multor soldați români. Soția sa, descendentă a unei vechi familii, înrudită cu regina României Mari, încearcă zadarnic să obțină iertarea bulgarilor și, în final, este bătută chiar de văduvele acestora.

După cum a declarat la conferința de presă, ocazie extrem de rară a jurnaliștilor de a se întâlni cu maestrul Lucian Pintilie, regizorul filmului O vară de neuitat intenționează

să continue destinele familiei într-o peliculă viitoare. Cât despre această atât de târzie premieră românească, Pintilie a spus: „Am avut o mare supărare personală și nu m-am mai gândit deloc la acest film. Trebuia să încep în toamna trecută un alt film despre viața minerilor și am intrat într-un conflict juridic cu cei care trebuiau să facă Duelul, conflict care m-a exasperat și m-a supt și m-a chinuit vreme de cinci sau șase luni de zile. Niciodată comuniștii nu m-au chinuit pe mine așa cum m-au chinuit niște capitaliști, care, pur și simplu, voiau un mic bacșiș. Nu mi-a fost deloc mintea la film, ca să-l prezint spectatorilor români”.

Iată și câteva extrase din presa străină, în mare majoritate foarte elogioase: „Un film construit din nuanțe, cu imagini somptuoase și simple în același timp”. (L'Echo du Centre) ■ „Unul din cele mai adevărate filme ale anului. Un film care-ți taie respirația, de o frumusețe care te urmărește multă vreme. OBLIGATORIU DE VĂZUT!” (The New York Times) ■ „La fel de fascinant ca viața și de două ori mai spectaculos”. (Daily News) ■ „Pintilie - un tânăr lup de 61 de ani, pentru care viața abia începe”. (Studio) ■ „O operă de mare stil și de o înaltă civitate”. (La Stampa) ■ „... o furie strălucitoare. Pintilie este unul dintre ultimii rezistenți ai artei filmului. Imaginile vin de preutindeni și ne lovesc cu forță retina”. (The New Yorker).

ADA NICOARĂ ■

La împlinirea a cinci ani de existență,

Fundația Culturală Română premiază mari personalități ale culturii mondiale

Cu ocazia împlinirii a cinci ani de existență, Fundația Culturală Română va oferi importante premii unor mari personalități, români din țară și din diaspora și străini care și-au adus, de-a lungul unor impresionante cariere, contribuții remarcabile la afirmarea culturii și civilizației românești în lume. Președintele de onoare al juriului este dl prof. dr. George Emil Palade, iar președinte acad. Augustin Buzura. Iată personalitățile care vor primi joi, 27 aprilie, prestigioasele premii: George Emil Palade și Sergiu Calibidache, Gregor von Rezzori și Gellu Naum, Eugen Coșeriu, Klaus Heitmann, Keith Hitchins, Jean Cuisenier și Peter Lucaci, Sergiu Comissiona și Virginia Zeani, Dan Gabriel Cacucci, Horia Bernea, Constantin Tacou, Alexandrina Cernov. Cu aceeași ocazie vor fi lansate cărți de referință editate de aceeași fundație și va fi vernisată expoziția marelui artist plastic român stabilit în SUA, Devis Grebu. (B.N.)

Ce aduce copiilor
iepurășul-editor

Oul cu surprize

□ O nouă colecție-serial, sau romanul foileton al tuturor surprizelor copilăriei

Cea mai frumoasă carte pentru copii, creată din întâlnirea unei mari graficiene, Anamaria Smigelschi, cu poeta și editoarea Doina Uricariu.

După ce copiii vor decupa, colora și lipi de zor și cu spor cartea aceasta tipărită în condiții excepționale, la Intergraph, fiecare va avea de Paște, sub forma unui ou uriaș cu surpriza în el: avioane celebre de vânătoare, de

recunoaștere, dinozaurul sfios, vaca mare solistă de gitară clasică, scafandrul pescar păgubos, pușorul colecționar de fluturi, folosind drept armăsar o broască țestoasă, la drum tare înceată și păgubosă, fetița de elefant cochetă, care ține la a sa siluetă, papagalul de muzică iubitor care tace ascultând marile hituri la un walkman uluitor...

Dan Mihai a fost prezentat la *Mașina de scris*. Are patruzeci de ani și este profesor de matematică la un liceu din Vaslui. Scrie proză scurtă de factură satirică. Dacă am recurge la un calificativ din domeniul gusturilor, am spune că umorul său este nu acru, ci amar. Și aceasta pentru că autorul, departe de a rămâne un spectator batjocoritor, participă sufletește la existența semenilor.

MAȘINA DE SCRIS

Cei doi frați ai nevesti-mi

La fiecare două săptămâni, sâmbăta seara, Scarabeul își înfigea degetul

arățător în soneria apartamentului meu și era în stare să stea cu el așa incredibil de mult. Oriunde eram, trebuia să mă reped la ușă pentru a-i deschide. Odată, când eram plecați cu toții, Scarabeul băgase forțat un chibrit pe lângă butonul soneriei și aceasta sunase o noapte întreagă.

Scarabeul (așa îi spuneam eu pentru că stătea în același bloc cu mine, dar la „scara B”, după cum el îmi spunea mie „Apetrei”, pe ușa mea scriind „Ap. 3”), deci Scarabeul nu venea niciodată singur ci împreună cu nevastă-sa și cu fiică-sa. Nevasta îi era scundă, bondoacă și avea o energie debordantă. Fata lor era frumoasă, sâplă și era îndrăgostită de fiul meu.

Și în seara aceea „trioul Scarabeu” era în formație completă. Bărbatul, de cum intră, răsese hăhăind răgușit și îmi arse (aconto?) două palme prietenești peste spate. Se bucura ca un copil că reușise să intre la mine în casă. La fel poate s-au bucurat pasagerii Calului troian. Scarabeul râdea gândindu-se la seara care urma, o seară cel puțin comparabilă cu seara de sâmbăta trecută. De fapt ce a fost atunci?...

Era rândul nostru să mergem în tradiționala vizită și iată-ne pe toți trei, eu, nevastă-mea și fiu-meu, la ei. Nu putea fi decât o seară obișnuită, tihnită; un păhăruț de țuică, discuții, o emisiune la televizor, cei doi adolescenți ținându-se de mână pe furiș, dragăstos, cu paternala noastră complicitate. Așa trebuia să fie! Însă în timpul emisiunii „Actualități” disputele au devenit din ce în ce mai încinse. Cauza? Noi eram pro-guvern, iar ei erau cu opoziția. Evenimentele au evoluat terifiant! La început replicile au fost mai mârâite, spuse mai cu jumătate de gură, apoi tonurile au devenit mai înalte; halal guvern, nici cu țărăniștii nu mi-e rușine, reacționarule; fesenist ordinar! Sunt numai câteva exemple mai... notabile, mai suportabile de nevinovată hârtie. Aceleași replici (mai... feminizate, desigur) le schimbau și cele două neveste, ba chiar și cei doi îndrăgostiți. Nu după mult timp conflictul a început să degenereze...

Începutul l-a făcut nevastă-mea care și-a băgat adânc mâinile în clăia de păr a consoartei Scarabeului. Fata lui i-a tras o palmă fiului meu. Scarabeul nu s-a lăsat mai prejos și mi-a plasat un pumn în plină falcă. Un timp luptele au continuat pe mutește. Apoi, loviturile fiind din ce în ce mai grele, au început să se audă țipete și urlete. Dintr-o regretabilă, la început, eroare, am dat peste masa plină cu farfurii, pahare și sticle. S-a răsturnat cu un zgomot asurzitor. Fiul meu, crezând că a fost un semnal, a smuls un tablou de pe perete și l-a spart de televizor. Televizorul, atunci, a rezistat. Nevastă-mea, (puterea exemplului), și-a rotit scurt ochii, apoi cu un sifon destul de mic a spart o ditamai oglinda. Neavând ce să ne spargă - ochelarii mei erau de mult cioburi - „scarabeii” s-au repezit la hainele noastre. Costumul meu a fost sfâșiat primul ca un tifon. Nevastă-mea a rămas cu „mini”, fiul meu cu

„pescărești”. Am urlat din nou dând semnalul contraatacului. Văzându-se în inferioritate, prietenii noștri s-au refugiat în bucătărie, ținând toți trei de ușă. În timp ce consoarta-mi ținea ușa sub un bombardament susținut, eu cu progenitura n-am mai lăsat nimic întreg în sufragerie. Tapițeriile scaunelor și ale recamierului le-am tăiat cu cuțitul, farfuriile rămase întregi le-am călcat în picioare, colorând și mai plastic covorul persan. Televizorul a fost o joacă pentru fiul meu, pereții i-am scrijelit personal cu sigle și nume iubite de mine. După ce am distrus sufrageria în proporție de nouăzeci la sută, ne-am repezit cu toții la ușa de la bucătărie. Am renunțat la baie deoarece fiu-meu ne dăduse o idee genială: butelia! L-am înțeles! Dacă puneam mâna pe ea, o băgam în dormitor și o făceam noi cumva să explodeze. Se părea însă că și prietenii noștri înțeleseseră ce urmăream, așa că țineau îndărjii de ușă. Ne-am gândit să folosim masa ca berbec, am și făcut câteva încercări, dar ușa rezista. După zgomotele auzite cred că asediații o blocaseră cu aragazul și cu dulapul din bucătărie. Ne-am resemnat și, folosind aceeași tactică - bombardament de acoperire -, am devastat dormitorul cam în același procent ca și sufrageria. Mai rămăsese o cameră, însă am renunțat deoarece vecinii se alarmaseră și băteau insistent în ușa de la intrare. N-am avut de ales și am sărit pe fereastră toți trei, Scarabeul stând la parter, și am fugit veseli spre casă...

Iată de ce râdea Scarabeul! Veniseră pregătiți bine! Femeia avea o umbrelă de tip vechi, ascuțită. Bărbatul căra o geantă destul de mare, destul de grea. Fata, mai modestă, era înarmată cu un satâr de bucătărie, stângaci ascuns în poșetă.

Ei, și cum era ora „Actualităților”, am luat cu toții loc în fața televizorului. Evident, oaspeții noștri nu-și abandonaseră obiectele cu care veniseră.

Un singur lucru nu știa familia Scarabeului! Că în dormitor, deocamdată amorțiți cu câte o sticlă de pălincă, sforăiau cei doi frați ai neveste-mi, amândoi mineri...

Tânăr navetist caută casă

Îl aștepta ca de obicei în mașină. Fuma cu geamul deschis și privea avid la cei care ieșeau de pe peron. Și tot ca de obicei, băiatul se oprea câteva clipe privindu-l. Nu exista nici un motiv, dar ca și cei aflați în fața morții, își retrăia toată viața într-o secundă. O dată la două săptămâni aceeași călătorie pentru a-și petrece o duminică împreună cu tatăl său. Mama nu venea niciodată. O dată la două săptămâni în ultimii șase ani. Mama și tata. O duminică, tata, o duminică și restul săptămânilor mama. Șase ani și nici măcar nu divorțaseră. Avea șaptesprezece ani și realiza că în familia lui se petrece ceva ciudat, ceva care îl călise mai ceva ca un război.

Ca de fiecare dată privirea tatălui trecu pe lângă el. Nu, era singur. Se apropie de mașină încet. Așteptă calm lângă portiera din dreapta până ce ochii tatălui se întoarseră greoi spre el. Urcă în mașină. O strângere de mână.

- Ai venit?

Un glas răgușit, poate din cauza emoției. Își aprinse o țigară, mai privi o dată spre ieșirea de pe peron apoi porni motorul. Până acasă, câțiva kilometri buni, nici unul nu scotea vreun cuvânt. Îl privi cu coada ochiului. Conducea atent, scuturând din când în când țigara în scumiera de la bord. Arătătorul de la mâna dreaptă, aproape portocaliu la vârf, mijlociul având aceeași culoare, cu un mic șanț ca o șă. De la țigară culoarea, de la stilou șăua.

- Am găsit niște cărți grozave - spuse el, dar

se opri speriat, realizând tăcerea care domnise între ei atâta timp. Să-ți le alegi pe care le vrei. Ce-ai mai citit în ultimul timp?

Nu-i răspunse. De fiecare dată aceleași fraze, rostite pentru a umple un gol.

- Tată! se opri și el. De fapt nu voia să-i spună nimic, dar încerca din nou să vadă cum sună în prezența lui cuvântul ăsta. Straniu. Își întoarse privirea către el. Oprise mașina în fața blocului în care locuia. Trăsăturile, mai blânde când îi vorbise despre cărți, se aspriră din nou.

Priveau amândoi înăinte. Băiatul se îngrozi de tăcerea asta care, de fiecare dată când se întâlneau, se instala între ei.

- Tată! de data asta aproape strigase.

Acum el se aplecase peste volan așteptând parcă o lovitură în creștet. Încet, deschise portiera și coborî. Văzând că fiul rămăsese tot cu privirea ațintită înăinte, ezită.

- Nu... nu vrei să urcăm?

Coborî și el ridicându-și ochii. La etajul întâi, aceleași ferestre prăfuite, străine, acoperite cu storuri groase, ascunzând un apartament rece, în care domnea o ordine chinuită. Tatăl se mai învioră puțin când intrară. Ridică un stor, astfel încât obscuritatea fu alungată. Îi puse pe masă un vraf de cărți și se trânti obosit într-un fotoliu. Băiatul frunzări câteva și-l privi pe deasupra lor. Rămăsese în fotoliu cu ochii pierduți. Simțindu-se observat, îi închise.

Lăsă ușor ultima carte pe masă și începu obișnuita explorare a apartamentului. Peste tot aceeași ordine proaspătă, făcută probabil în ajunul venirii sale. Nu-ți trebuia un ochi de expert ca să recunoști o mână de bărbat. Se trânti și el în pat cu mâinile sub cap. Și acum? Urma o zi întreagă de stat cu mâinile sub cap, ca de obicei? El în dormitor și tatăl în sufragerie? Se scutură și se ridică hotărât. Oprirea bruscă, marcând ezitarea, îl făcu pe cel din fotoliu să tresară.

- Tată... sunt obosit și...

- O plimbare prin oraș îți va prinde bine - îl întrerupse el precipitat simțind pericolul.

Orașul, într-un sfert de oră îl străbătu de la un capăt la celălalt. Străzi întortocheate, reminiscențe ale fostului mic târg. Blocuri vechi scorjite, cenușii, blocuri noi, construite în stiluri împrumutate de aiurea. Primăria, Casa de cultură, policlinica, ușor de recunoscut doar după firmele de pe fațade. Magazine „la parter”, magazine înghesuite în foste case ale foștilor târgoveți.

Un om din trei îi salută și chiar se ghicește o considerație pentru tată. Băiatul știe piesa. O încercare ratată de justificare. O lecție de dirigenție compromisă de un elev cu o fire dificilă, imposibilă chiar. Ascultă indiferent „ce băiat mare aveți”, „ce mai faceți”, „parcă ieri îl duceați în brațe”, și din când în când „ce mai face doamna”. Fiului îi venea să râdă după o asemenea gafă și pofta de râs creștea când vedea privirea speriată a tatălui și când acesta se grăbea să se despartă de nevinovatul și nedumeritul concetățean. Pofta de râs îi era amplificată de cavalcada aceasta de imagini, de parcă ar fi intrat în atelierul unui fotograf și, în așteptarea maestrului care zăbovea în camera aceea obscură și misterioasă, s-ar fi apucat să privească pe pereți.

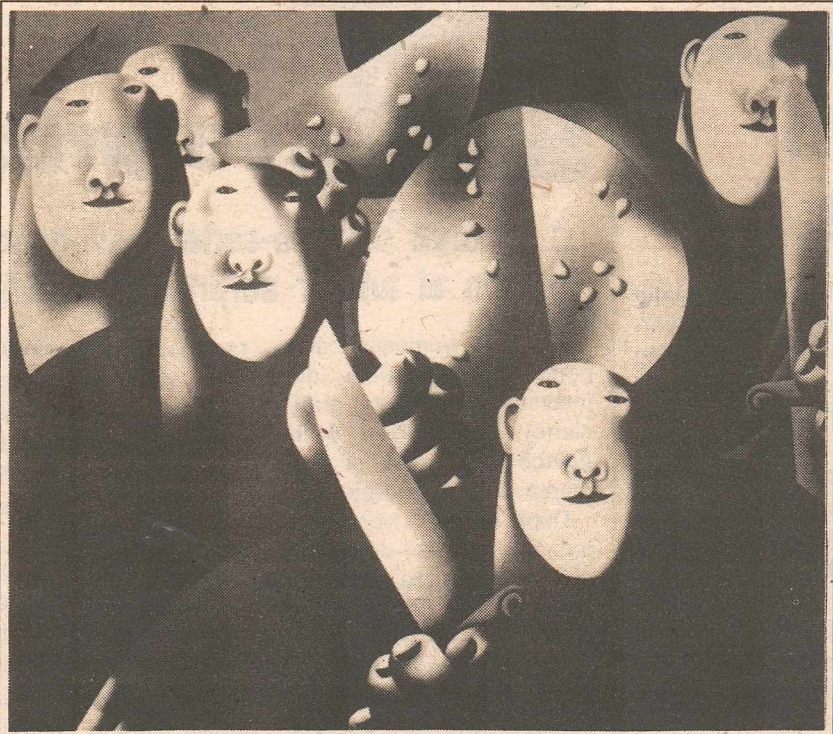
Fotografii color, alb-negru, oameni necunoscuți care îi biciuiau memoria în efortul de a-și recunoaște, de a regăsi trăsăturile unora deja cunoscuți. Fotografii puse pentru reclamă, pentru a dovedi măiestria și numărul mare al celor care îl solicită pe cel care se arată ocupat, foarte ocupat, în camera aceea întunecoasă și misterioasă, fără storuri.

Băiatul se oprește, tatăl mai face câțiva pași și se oprește și el fără să se întoarcă.

- Tată! Am obosit! Vrei să ne întoarcem acasă?

Important pentru toți corespondenții

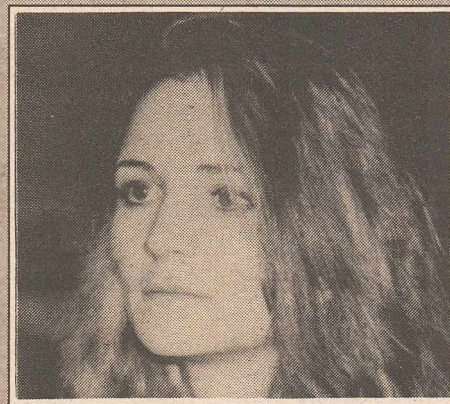
În numărul următor vor fi anunțate numele autorilor care au câștigat dreptul de a publica o carte. Tot în numărul următor vor primi răspuns corespondenții (numeroși) neglijăți până în prezent din cauza urlașei afluențe de scrisori (am făcut câteva nopți albe și am citit tot teancul de manuscrise restante!).

Maria Timuc (născută la 15 decembrie 1968 într-un sat din județul Vaslui, Cetățuia) a debutat la vârsta de șaisprezece ani în revista *Convorbiri literare* din Iași. În prezent lucrează la *Evenimentul zilei* (unde se ocupă de probleme de sănătate). Absorbită de vârtejul gazetăriei sau din cine știe ce alt motiv, în ultimii ani n-a mai publicat versuri. În mod inexplicabil (și reprobabil) criticii literari care au remarcat-o la vremea respectivă sau care ar fi trebuit s-o remarce nu s-au alarmat conștientând absența poetei din viața literară.

Îmi face plăcere să anunț revenirea Mariei Timuc. Mă simt emoționat ca un majordom care aduce la cunoștința asistenței dintr-un salon aurit sosirea unui oaspete de seamă.

Maria Timuc scrie versuri *altfel* decât contemporanii săi. Folosește cuvintele ca pe niște clopoței, făcându-le să scoată cele mai neașteptate clinchete. Totul pare o improvizație, dar, treptat, din capricioasele combinații de înțelesuri se infiripă o sugestie de muzică a sferelor. Sentimentalismul tragic al lui Eminescu (cu care poeta și seamănă la înfățișare), dar și spiritul ludic al lui Nichita Stănescu se manifestă, fulgurant, în aceste poeme. Predominantă rămâne însă o feminitate răzvrătită, solitară, marcată de plăcerea perversă a autoarei de a scrie pentru ea însăși.

Inspirații

mbetele
spirații zâmbetele îmi aduc
undite
peștii cu trâmbițe

la la
la la
ă transpiră sâmbăta
să cânte peștii
pe fundul ceștii de cafea

la la
la la
a lumii-n urma mea
alai de păianjeni cântăreți
este pânze beți trecând
broaște nuntași
rând
înțuiesc
privire-mi crește hora de iubire
mă miră
mea care-n liră
de și transpiră trâmbițând
la la la
la la la
spirație-n spada mea...

Si iară plâng

ând voi mă faceți să plâng
u plâng cu ochiul mare din ochiul
stâng
care strâng idei despre plâns
plâng

um picură cercuri cu ploaia
ochiul drept drepturi să ceară
entru cel ochi plâns stâng, iară
iară plâng

rin piciorul mare, ulciorul stâng
ând voi vreți să-i creșteți plâns
chiului strâns în alt răs din plâns
în vântul înalt ce-ți foșnește cântul
crâng
a să plâng
eu plâng
lâng
oamne, ce plânsuri mă plâng
rin ochiul mare din ochiul stâng

Gramatica

Mereu o virgulă
mereu un punct
ntre noi, mărunț: EU, TU
ână când alt semn
într-un Eu de lemn
să-ndeamnă să chem întrebarea

Muntele și marea
lricul când își circula
um se poate trece
este punct și virgulă?
și din tine vine
semnul de mirare

!
Ce mai întrebare!
Și-uite cum mă clatină
că n-am pus o cratimă
când pentru văzut scris-au
ochii noștri pe un chip de lut
mereu virgulă
punct
cratimă
semne - gramatică.
Punct și de la capăt
ne scriem cu cerneala simpatică.

Si eu mint că nu sunt

mint copacii când se clatină-
a furtună
minte inima ce-și sună
a iubire
clopetele peste lună

mint cu grație meteorologii
și timpul strigă doar minciuni
în orologii

minte tramvaiul
mașina pe stradă
când merge mințind cu
roțile-n „grabă”

și nimeni nu-ntreabă
de ce ochiul în minciună poate să
vadă
rana în spadă
și spadasinul mort
minciuna într-un tort dulce
și noaptea făcută să te culce
mințind

mint ploile când vin din soare
minte inima ta ce luminează
a iubire
printre felinare.

minte răsul
plânsul minte
și gurile-n cuvinte-și scufundă
minciuna
și ziua bună îți spune că soarele-i
luna
lătratul câinelui - cuvânt
cuvântul bărbatului - mieunat de
pisică

iar pisica-i furnică
furnica vânt
și eu mint că nu sunt

Exercițiu

A plus B-i egal cu C
vânt din A te vâjâie
și la B ajunge fum
tălmăcit în limbi de scrum
plus
și nu-s
egal
oval
chipul cercului din deal
calculat prin matematici
să vie cu reumatici nori

până la A
când s-o desprimăvăra
rezultatul stabilit
a fi C și infinit
plus un A din B în altul
univers cu rezultatul zero
sau nimic
stropi de fum cu ploaie-mi pic
înăuntrul cestui cerș
unde-ncerc să exerse
să mă imprimăvărez
și pe fum cu B s-așez
pentru miez
dar rezultatul
totdeauna este altul.

Întoarcerea în piramidă

În piramida mare-mi întorc sinele
Treaptă cu treaptă urc binele
Mă urc pentru sinele
Singurătății
Lăsând vieții durerea de-a
nu-i cunoaște
Gustul din mierea ce vine prin păcat
Dulcele sărat
Acest trup îl rup
De piramida crescută în altă dată
Nevoie înaltă de-a mă ascunde
În cele unde divine din mine
Străine vouă
Vieți amândouă-nfrigate la ușa
Piramide-i ce-și poate duce
treptele-n

Toate
Lumini uitate
Acum mă întorc în sinele piramidele
Până la unghiul din capăt
Merg și alerg să mă recapăt
Pe mine
Din cine știe cine nou sine...

Fulgii

Fulgii de nea
Sunt inima ta care trece ușoară
Din țară cu iarnă în țară cu vară
Și albă povară își cerne pe fețe
de perne
Ce știu povestea zăpezii
S-o spună livezii, câmpului, sinelui
Care așteaptă primăvară-nțeleaptă
cu stea
Să vie-n lumina din fulgii de nea
Inima mea, inima ta.
Zboară ușoară din paseri cu aripa
Prinsă-n povară prezență
Iubire pentru existență să ia
Din iarna ce-și bea
Frigul pe ulița mea.

Fulgii de nea, fulgii de nea
Voaluri albe lumii interioare să dea
în cea
Mai iarnă nuntă din cea inimă
mireasă
Inima mea, inima ta

A voastră iarnă albastră
Cu fulgi simpli se rupe-n fereastră
și cad

Cum se cad!
Fulgi de frig în inimi se ard
Pentru liniștirile din mute privirile
acestea
Nevrute pe care le-aruncă ochiul
de urcă
Nevăzător prin dator anotimp
Fugit din timp haihui
Fulgii de nea pentru inima cui?

Ce-ți pasă ție ochi de hârtie?

Ce-ți pasă ție ochi de hârtie
strâns printre alte vederi o mie
în azi și-n ieri
tă-mi ceri dureri până la-nalte
adâncuri chemi
mări scufundate în vremi

Ce-ți pasă ție ochi de hârtie
dacă mă pieri din iubire
pentru averi ce-ți înalță strălucitoare
față
a lumii din alte vederi?

Toate din false anotimpuri întoarse
vin să te lase-n vedere străin
ochi de hârtie
ce-ți pasă ție
că-n ochiul meu nufăr deschide-va
petale
să sufăr?

Norii

norii sunt călătorii care vor
al lumii zăvor să descuie cu
ploaia lor
așa se tot trec, mersul lumii petrec,
și fac să-ncoțescă în
nepământescă iubire
zvâcnire prin firul de iarbă sărman
an cu an, zi cu zi, drumul ce-o fi
să-l străbatem
călători singuri prin nori
la fel ca ei furioși sau înceți de-a
depărării

neștiință beți
norii prin călătorii ce-am devenit
plouându-ne mințile cu ploi de argint
vin nori care mint
când se simt strânși de ploile prin
care

au călătorit
pe ceruri se preumblă hoinari după
cele din mari
ploi dătătoare de plâns și nevoi
în secetă lasă a minților lumii
mireasă și

rochia din voaluri verzi
iarbă, frunză și floare în frumusețea-i
moare fără să cunoască
univers de cristale-n iubire ce poate
să nască

MARIA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Cartea tinerilor

Paște fericit!

Să nu vă pară ciudat dacă articolul, cu care v-ați obișnuit să fie dedicat tinerilor, se va referi de data aceasta tocmai la cei aflați spre sfârșitul vieții.

Trecând prin centrul Bucureștiului poate l-ați observat pe acel bătrân, cerșetor, spunând pe șoptite rugăciuni cu lacrimi în ochi, ingenucheat undeva în mijlocul aglomerației. Fără să aibă hainele rupte, fără să fie olog, adică fără să încerce ca printr-un mijloc vizibil să atragă atenția și implicit mila trecătorilor, acest bătrân este, pentru cel care se uită atent, mai impresionant decât orice alt cerșetor. Nu pare că roagă pe nimeni și doar pălăria ponosită, așezată pe trotuar în fața lui, arată că, de fapt, omul, care se roagă la Dumnezeu în stradă, cerșește.

Am intrat în vorbă cu el. Are 79 de ani, soția i-a murit de curând și ar vrea s-o urmeze și el, dar fiind puțin religios nu poate să o facă. E pensionat pe caz de boală, dar banii abia dacă îi ajung să-și ducă zilele. Cerșește ca să-și poată procura medicamentele care să-l țină în viață. Are cancer...

Știu că toate societățile, oricât de avansate ar fi, se confruntă cu această problemă. Există peste tot oameni refuzați de destin, dar parcă nicăieri ca în România ei nu sunt din ce în ce mai mulți, mai triști, mai lipsiți de speranță.

Pentru un tânăr, lecția acestor oameni e aspră. Privindu-i nu poți să nu te gândești că, peste ani, independent de tine, poți ajunge în situația lor.

Acum sunt zilele de Paște. Vă voi spune tuturor tinerilor, tuturor oamenilor din țara noastră, cuvintele cerșetorului, după ce l-am dat o sumă, infimă față de nevoile lui: „Dumnezeu să te aibă în pază, fiule! Dumnezeu să te ajute să nu ajungi ca mine!” Paște fericit!

ALEXANDRU ARION ■

Violența în școli (5)

Școlile cu probleme vor fi păzite de gardienii publici

□ S-a încheiat un protocol între Ministerul Învățământului și Ministerul de Interne pentru a se face raiduri ale poliției în școli

„Școlile care se confruntă cu violența vor fi păzite de gardienii publici” aceasta este declarația ministrului învățământului, dl Liviu Maior. Se speră ca în urma apropiatei rectificări a bugetului pentru învățământ, să se obțină banii necesari cu care să fie plătiți gardienii publici. „Care costă enorm”, după cum afirmă dl ministru.

Liviu Maior recunoaște că „există probleme”, în ce privește violența din școlile de la periferie. Ministerul Învățământului primește semnale din teritoriu despre agresiunea profesorilor și a elevilor. Ca urmare, în luna ianuarie 1993 s-a încheiat un protocol între Ministerul Învățământului și Ministerul de Interne, pentru ca poliția să facă raiduri în școli.

La problemele ridicate de noi și ca răspuns la serialul privind violența în școli, Liviu Maior a promis că va lua din nou legătura cu Ministerul de Interne, pentru ca poliția să facă noi raiduri în școlile menționate de noi și în cele aflate în zone cu un grad ridicat de infracționalitate. În SUA școlile cu probleme dispun de pază armată împotriva infractorilor (care folosesc uneori armele de foc). La noi, infractorii care terorizează școlile sunt înzestrați cu arme albe și pentru acest motiv suntem în dezacord cu

Conferință de presă la Ministerul Învățământului

ministrul învățământului, care afirmă: „Nici nu arată bine o școală cu jandarmul la poartă!”

În ce privește fondurile destinate școlilor, pentru întreținere și reparații, Liviu Maior declară: „Depinde de autoritățile locale ca școlile să fie mai sigure și să le repare. Prin Legea Bugetului, banii pentru școli au fost dați autorităților locale. Nu mai sunt în competența noastră. Din clădirea Ministerului Învățământului este mai greu să știm situațiile concrete din teritoriu”.

În concluzie, la problema violenței în școli, dl ministru a declarat: „Eu cred că cei din școli pot să-și găsească și soluții proprii. Eu nu pot să mă duc să patrurez școlile!” Doamne ferește, că nu-l dorim patrulă, îl dorim ministru: adică persoană destinată să rezolve, din partea guvernului, în mod responsabil, problema deosebit de gravă a siguranței elevilor și sănătății învățământului românesc!

DAN GHEORGHE ■

În colaborare cu RADIO ÎN BLUE-JEANS, de la corespondentul nostru special în Italia, Gabriel Bassarabescu

Speciale San Remo (6)

Sunt situații în care, chiar și 2-3 cuvinte „smulse” în exclusivitate celor din categoria „BIG” sunt foarte importante, ele reprezentând o adevărată victorie.

Unii sunt aroganți, alții indiferenți, nu sunt excluși nici timizii sau cei (mai ales „cele”) cu probleme, hai să le spunem „bâzdicoase” (pentru că tot ne propunem să lăsăm acest cuvânt în presa scrisă), dar toate acestea nu sunt o scuză în clipa în care îți propui să afli și să notezi cât mai multe, pentru ca apoi să povestești, să povestești și iar să povestești. Printre personalitățile cele mai bine păzite s-au numărat și cele două „gărzi de corp” ale lui Pippo, Anna Falchi și Claudia Koll, și totuși:

R: - În afara celor „de meserie”, la San Remo cântă o groază de lume - actori, sportivi, chiar și personalități politice. De ce nu ați profitat de această ocazie? (Spre deosebire de Claudia Koll, Anna este absolut contra „limbajului” protocolar).

Anna: - A-mi spune „Dv.” înseamnă a mă considera cu 10 ani mai în vârstă, și nu cred că fizicul meu cere acest lucru?!? (Înțelege fiecare ce poate).

- De ce nu cântă și tu la San Remo?

- Unicele momente în care am cântat în public au fost cele din

emisiunile Buona Domenica, și nu aș putea spune, sincer, că au fost un succes. Există pentru asta anumite calități specifice și eu nu le am, crezi sau nu crezi, dar eu am în acest domeniu un mare handicap.

- Care?

- Sunt timidă.

- Să fim serioși, glumești. În studiourile TV sau pe platourile de filmare să nu îți spui că este mai ușor.

- Ba da, pentru mine este o diferență ca de la cer la pământ. Când filmez nu există stressul publicului, ești doar tu singură.

- Înțeleg, înseamnă că ai

oricum emoții, aparițiile de aici te pun în relație directă cu publicul. Colaborarea cu Claudia te ajută să treci peste acest lucru sau dimpotrivă, îngreunează această sarcină?

- O cunosc pe Claudia mai de mult, din film, din serialul Miracolo italiano, este o persoană liniștitoare, da, cred că este termenul cel mai potrivit, echilibrată și mai ales liniștitoare.

- O consideri prietenă?

- Prietenă, hm, e mult spus, vezi, noi ne deosebim foarte tare, eu sunt prea sinceră și prea timidă, ea este foarte sigură de sine, altfel spus, suntem două lumi diferite.

- Să trecem la o „a treia lume”. Despre Pippo ce-mi poți spune?

- I-am mai fost oaspete doi ani la acest festival. În una din dăți, am prezentat modelele Casei Ferré. În rest, despre Pippo s-au spus și se vor mai spune atâtea, ce pot eu să mai aduc nou?

- Vei încerca să-i pui o „vorbă bună” lui Fiorello în momentele în care-i va fi prezentat din nou cântecul? (Anna și Fiorello aveau o legătură care în timpul festivalului s-a „erodat”. În ultima zi de festival, Fiorello declara: „Anna este o fată foarte frumoasă, simpatcă și atât”). Să revenim însă la răspunsul Annei:

- În momentele în care sunt pe scenă și prezint, Fiorello nu este altcineva decât un concurent, ca toți ceilalți. Nu m-am gândit niciodată că aș putea influența juriul.

Și am mai fi petrecut mulți ani fericiți, de vorbă, dar un „nene” nemilos a invitat-o urgent în scenă. Asta-i viața. Peștișorul fermecat m-a ajutat însă, în continuare, și iată ce am aflat:

R: - Claudia Koll, la San Remo desigur, prezintă ceea ce îți se dă, îți place, nu-ți place, tot zâmbești și prezinți ca pe niște „superhituri” toate piesele din „parohia ta”. Dar acasă,

în intimitate, ce muzică ascultă?

Claudia: - Îmi plac mult blues-ul și jazz-ul, iar apoi mă interesează și noile curente rock.

- Concret, câteva nume?

- Prefer muzica rezultată din influența „străzii” și nu starurile superretușate, cu un grad mare de artificialitate. Îmi place profunzimea lui Tom Waits, energia lui Bruce Springsteen și „nebunia” celor de la U2, în general personajele care au ceva de spus și nu doar cei care „cântă” în sens propriu.

- Care este relația Claudia-Anna?

- Cred că s-a creat o mică complicitate între noi, ne intersectăm în lumea show business-ului și presa „ne dorește” rivale.

Eu cred însă că putem și colabora foarte bine. Nu se vede acest lucru?

- În drum spre scenă, doar două cuvinte și despre Pippo...

- Merită pe deplin succesul pe care îl are, pentru că în afara excelentului său profesionalism posedă ca nimeni altul arta ironiei, calitate rar întâlnită și în majoritatea cazurilor prost folosită. La el însă este altceva...

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

Acum 50 de ani, Roosevelt părăsea această lume, lăsând în urmă o Europă devorată de ciuma roșie

Pot meritele sale scuza contribuția malefică la divizarea vechiului continent?

Franklin Delano Roosevelt a domnit la Casa Albă 12 ani și două luni, demonstrând merite incontestabile la întărirea economiei și democrației americane. Dar simpatia sa față de Stalin și concesiile făcute acestuia au facilitat coteropirea Europei de est de către hoardele bolșevice. Direct sau indirect, Roosevelt a contribuit la instalarea celor cinci decenii de ciumă comunistă, la uciderea în lagăre și închisori a milioane de nevinovați, la stagnarea economică și culturală în țările aservite Moscovei. Nu sunt aceste fapte îndeajuns de oribile pentru a țări memoria președintelui în tribunalele judecătii de apoi și de a face din el unul din marii răufăcători ai omenirii?

Atenție ! Cu 500 de lei ați plătit și FLACĂRA. Două reviste în același preț !

16

Misterul piramidei de la Pitești

Fotografie de PETRE COJOCARIU

Elena Ceaușescu a ținut-o la „secret”, sperând să se împăuneze cu rezultatele cercetărilor desfășurate aici

Straniile fenomene observate sunt comunicate abia acum

În anul 1985 a fost... dată în funcțiune piramida de la marginea municipiului Pitești. Din ordinul personal al „savantei” Elena Ceaușescu, totul a fost ținut în cel mai desăvârșit secret. Chit că piramida urma să fie folosită în scopuri pur ecologice. Nu ar fi suportat „întâia doamnă” ca alții, numeroșii cercetători valoroși care au fost implicați, să se „împăuneze” cu laurii succesului. Căci, de fapt, este o realizare importantă ce a permis ca, timp de zece ani, toate „straniile” fenomene ce se produc în interiorul ei să fie „disecate”, analizate și, în cea mai mare parte, explicate. În realitate, cercetările și experimentările continuă și astăzi, iar surprizele sunt dintre cele mai valoroase, dând pondere piramidologiei autohtone.

Continuare în pag. 6

Sabrina, din nou, la București:

„La Festivalul San Remo din 1995, au fost EVITATI cântăreții de elită italieni”

După părerea ei, evoluția muzicii pop-rock este nesemnificativă. Sabrina Salerno, născută la 15 martie 1968, la Genova, vedeta muzicii pop italiene,

a sosit pentru a doua oară în București, vineri, 14 aprilie 1995, dar nu a stat în România decât 24 de ore. Nu arătăm motivul vizitei în România, s-a mai scris despre asta, dar iată care au fost răspunsurile la cele două întrebări adresate Sabinelei de reporterul revistei Flacăra:

Rep.: Care este părerea ta despre ultima ediție a festivalului San Remo?

Sabrina: A fost foarte interesant, dar cu obiecție în ce privește evitarea reprezentării cântăreților de elită italieni. Asta, pe lângă apariția nouă în muzică a subretelor și a prezentatorilor din televiziune. Deci au fost înlocuiți puțin cântăreții. Au apărut alte succese pe firmament!...

Rep.: Cum vezi evoluția muzicii pop-rock universale?

Sabrina: Evoluția muzicii pop-rock este nesemnificativă, față de muzica de dancing, care este foarte antrenantă și se schimbă de la sezon la sezon.

Nu peste mult timp va apărea un nou album al Sabinelei - „Angel boy” - care va fi puțin diferit de stilul de până acum al celebrei cântărețe, dar ea speră că publicul va fi încântat de această schimbare.

DAN GHEORGHE

Secta japoneză „Aum” face victime și în Rusia

Sinistra sectă japoneză „Supremul adevăr Aum”, responsabilă pentru atentatul cu gaze din metroul capitalei nipone, a pus piciorul și în Rusia încă de acum trei ani. Ea numără în prezent 30.000 de membri, iar expansiunea ei a fost facilitată

O femeie încercând să intre în sala tribunalului. Cu 3 luni în urmă, fiul ei a fost răpit de membri ai sectei „Aum”

de importante mijloace financiare, ca și de sprijinul unor înalți funcționari ai administrației de stat rusești. Potrivit ziarului Izvestia, gurul sectei, Shoko Asahara, a sosit la Moscova în martie 1992 și a distribuit 14 milioane de dolari unor reprezentanți de marcă ai administrației rusești. Cele întâmplate la Tokio, la 20 martie, au scăzut simțitor acțiunile sectei. La Moscova le-au fost interzise emisiunile la radio și televiziune, iar mai mulți membri ai sectei au ajuns în fața organelor de anchetă. Ei sunt acuzați între altele că au spălat creierele mai multor tineri pe care i-au răpit și obligat să adopte dogmele sectei.

Cauzele îmbătrânirii

După unii, acest fenomen s-ar datora unei degenerescențe naturale, care provoacă declinul funcțiilor vitale. Astfel, regresul mușchilor începe la 35 de ani, degradarea cristalinului între 45 și 50 de ani. Începând de la 30 de ani, omul își pierde, anual, unu la sută din capacitatea sa funcțională. După alți specialiști, îmbătrânirea este programată sau ea se datorează unei acumulări de **catastrofe biologice**. Medicul Leonard Hayflick din SUA a demonstrat că celulele nu se pot divide mai mult de 50 de ori și cu cât îmbătrânim, cu atât capacitatea și rapiditatea divizării celulelor se reduce. Cu trecerea timpului celulele acumulează deșeuri și îmbătrânesc. Chiar ADN-ul se deteriorează lent, iar celulele specializate suferă și ele rigorigile timpului. Există mai multe ipoteze referitoare la îmbătrânire, în jurul cărora se poartă dispute înverșunate. Radicalii liberi sau oxidanții sunt produși de organism. Ei duc la deteriorarea țesuturilor. Deci longevitatea și întârzierea îmbătrânirii ar fi legate de gradul de protecție pe care enzimele le furnizează împotriva acestei otrăviri. Doctorul Denham

o specie la alta. După alți specialiști, îmbătrânirea s-ar datoră unui faimos **ceas biologic**. O ultimă teorie ar fie aceea că treptat sistemul imunitar ar funcționa din ce în ce mai puțin bine, de unde o mare vulnerabilitate a organismului la cancer și infecții. Într-un cuvânt, acest sistem acționează împotriva lui însuși și atacă organismul pe care, de fapt, ar trebui să-l apere.

ADAM DORNESCU ■

Cercetări începute demonstrează că:

Cine suferă de reumatism n-are voie să mănânce carne

Până acum specialiștii au afirmat că reumatismul este determinat genetic, ceea ce însemna, implicit, că nici o dietă nu poate fi folositoare. Și totuși, în ultimul timp, s-au stabilit noi conexiuni între hrană

și reumatism. Toate alimentele de origine animală trebuie obligatoriu să fie evitate, deoarece conțin **acid arahidonic** care declanșează anumite reacții în organismul uman provocatoare de dureri reumatismale. Din această cauză, cei care suferă de reumatism trebuie să treacă la o alimentație bazată pe produse lactate, fructe și legume. Reumaticii vor mânca mult pește oceanic. Cine nu agreează peștele, va înghiți în mod obligatoriu capsule de untură de pește. Recomandate sunt, de asemenea, uleiurile vegetale bogate în așa-numiții acizi grași cu efect similar medicamentelor fără cortizon. Se va face multă mișcare, de preferință la soare, în vederea formării vitaminei D. Administrarea a 10 miligrame de vitamina E reduce la jumătate substanțele inflamatorii. Un cunoscut reumatolog din München a testat pe câțiva pacienți un regim alimentar vegetarian, administrând totodată capsule de untură de pește. Rezultatele au fost spectaculoase.

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Așa cum vă amănințam în numărul trecut, vă voi prezenta câteva cazuri concrete de oameni care au avut de suferit aplicând greșit terapia naturistă.

A decedat din cauza unei salate de crudități cu... maioneză

Mihai Popescu din Craiova avea 49 de ani. Spun avea, pentru că, din nenorocire, a decedat. Ce s-a întâmplat? Într-o seară, mi-a telefonat soția sa și m-a informat că Mihai se simte rău din cauza gutei. În realitate, mi-am dat seama că situația este mult mai gravă... În mod special, m-am deplasat la Craiova și i-am instruit, pe amândoi, timp de trei zile. Le-am smuls promisiunea că vor face întocmai cum i-am învățat. Promisiuni deșarte! Încă înainte de trecerea primelor zece zile, primesc un nou telefon de la soția lui Mihai care, cu... dezinvoltură, mi-a comunicat, citez: «L-am trecut pe sucuri». Stupoare! Orice intervenție nu i-a folosit la nimic soției cu... inițiativa. Persistând în greșeală, doamna respectivă îi mai administrează și... salată de crudități cu maioneză. Atât

a mai lipsit! Parcă i-ar fi otrăvit cu verde de Paris! Până să sosească Salvarea și să se procedeze la spălături gastrointestinale, Mihai a intrat în comă. A fost transportat la spital, la reanimare. Prin telefon, i-am explicat soției ce trebuie să facă. Ea a executat perfect și, cu voia lui Dumnezeu, am reușit să-l „trezesc”. Din păcate, euforia a fost de scurtă durată. La puțin timp, Mihai a „captat” o viroză, iar infarctul ce i-a urmat a fost fatal.

A terminat postul cu moare de... castraveți

Maria Pricină are 55 de ani și este din București. Când a luat legătura cu mine avea cancer generalizat și fusese „expediată” de la spitalul Fundeni să moară acasă. I-am recomandat regimul extrem de sever al lui Valeriu Popa. L-a urmat cu exactitate. După douăzeci de zile s-a ridicat de pe patul de suferință.

Alegeți căile autovindecării

După alte zece, mergea la piață și făcea treburi ușoare de gospodărie. Spre sfârșitul postului (care durează patruzeci de zile), a avut o idee de... milioane. A băut zeamă de castraveți murați! Era să moară de... toxinfecție alimentară. Cu mult noroc și cu voința lui Dumnezeu a reușit să scape din această încercare.

A reînceput să fumeze și să bea cafea așa că... a slujit-o un neg

Kuki Almășan are 63 de ani. Când am cunoscut-o avea grave probleme de sănătate: cardiopatie ischemică, hipotensiune, angor la efort și stres, dischinezie biliară, noduli mamari bilaterali. S-a hotărât și a trecut pe alimentație naturală, respectând, cu strictețe, postul recomandat. Când și-a recăpătat sănătatea, doamna Kuki și-a reluat vechile ei obiceiuri proaste. A reînceput să fumeze, să bea cafea. Și-a părăsit soțul și și-a blestemat fiica. La foarte scurt timp, i-a apărut un neg imens, în formă de creastă de curcan, drept pe nas. Speriată și slujită, a revenit la gânduri mai bune, a reluat postul și alimentația naturală și, minune, negul a dispărut.

MODĂ

Ambiții mari

Pe urmele lui Paco Rabanne

De curând, creatorul Cătălin Botezatu și-a inaugurat propria casă de modă - DELPHI - cu a XIV-a sa colecție din carieră, foarte bogată ținând seama de tinerețea stilistului. Pe podium a defilat un număr mare de manechine, fete și băieți, figuri familiare în lumea autohtonă a model, iar la sfârșit cei peste 500 de invitați au fost răsfățați cu un cocktail foarte îmbelșugat.

Modelele colecției se axează, pentru moda feminină, la tonuri pastel pentru vară, cu croieli simple, multe bretele, fustițe ușor încrețite, pălării cu boruri mici sau mari, gablonțuri aurii impresionante prin dimensiuni; iar pentru toată ziua, deux-piece-uri în carouri mari, până la glezne ori două palme deasupra genunchilor, culori tari (roșu, violet, verde smarald), ori clasicele alb-negru în texturi tip Chanel; pentru ocazii, multe blănuri prețioase, la rochii lungi, mulate, din catifea.

ADA NICOARĂ ■

COSMETICĂ

În acest sezon vom spune adio culorilor mate. Cele mai sexy buze sunt cele roșii și strălucitoare. Pentru a le face cât mai atrăgătoare, folosiți câteva trucuri:

● Neteziți pielea buzelor cu un ruj balsam, de nuanță roz. Este necesară o curățire prealabilă de impurități.

● Pentru ca rujul să fie mai persistent, tamponați buzele cu puțin fond de ten sau pudră.

● Desenați apoi conturul natural al buzelor cu un creion roșu. Începeți de la centru spre colțul buzelor, după care colorați și interiorul începând de la jumătatea buzelor spre exterior.

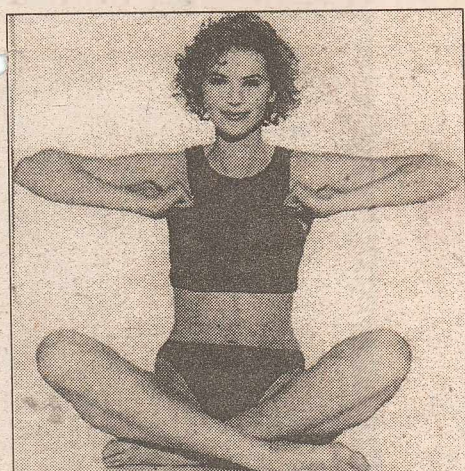
● Cu ajutorul unei pensule subțiri, tamponați conturul exterior al buzelor cu o pudră de culoare deschisă pentru a împiedica întinderea rujului peste linia trasată cu creionul.

● În final aplicați rujul roșu și lucios.

SIMONA SIMZIANU ■

Aveți probleme cu spatele? Încercați aceste exerciții

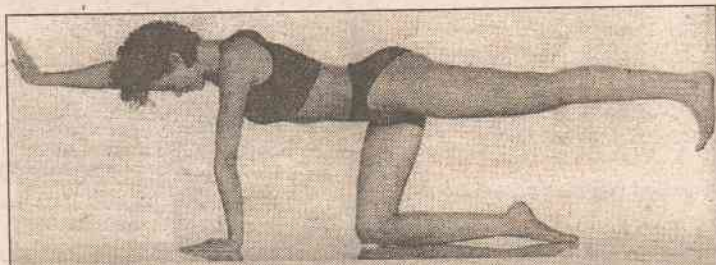
Picioarele încrucișate, mâinile la pământ. Executați rotații largi din umeri. De 20 de ori.

Culcat pe spate. Mușchii fesieri strânși. Ridicați și coborâți ușor bazinul de 20 de ori.

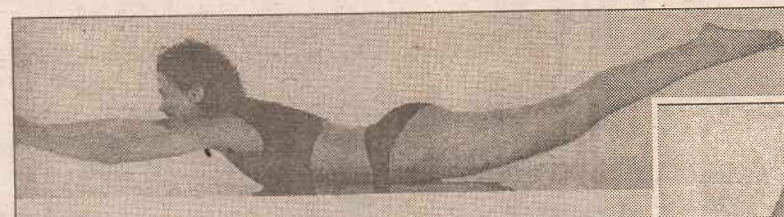
Culcat pe spate cu brațele încrucișate la pământ. Ridicați și coborâți ușor capul și umerii de 20 de ori.

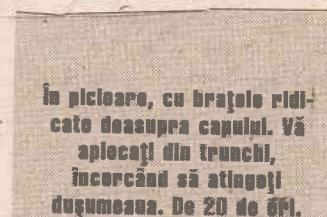
Așezat în genunchi, sprijinit în mâini. Ridicați piciorul stâng și mâna dreaptă până când ating paralela. Schimbați, ridicând mâna dreaptă și piciorul stâng. Ambele mișcări de câte 10 ori.

Așezat cu picioarele desfăcute. Vă aplecați cu ambele brațe spre vârful unui picior. Reveniți la poziția inițială. De 10 ori. Schimbați direcția exercițiului spre celălalt picior. Tot de 10 ori.

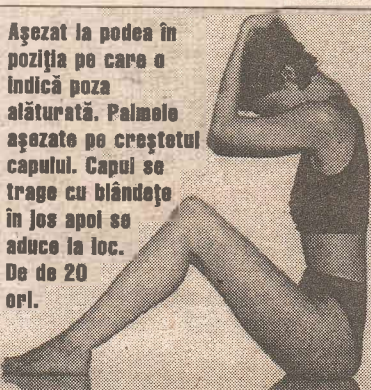
Culcat pe burtă cu mâinile înalte. Se ridică și se coboară concomitent picioarele și partea superioară a corpului. De 20 de ori.

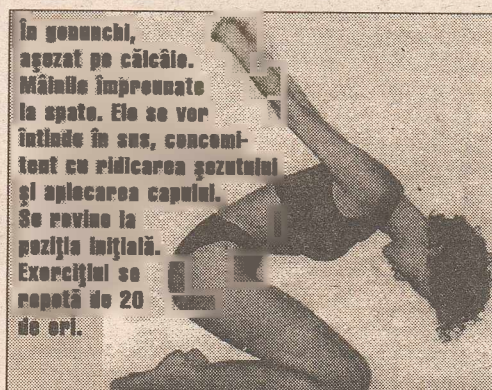
În picioare, cu brațele ridicate deasupra capului. Vă aplecați din trunchi, încercând să atingeți dușumeaua. De 20 de ori.

Din poziția culcat pe spate, ridicați picioarele la verticală. Vă sprijiniți în umeri, ținând mâinile înfipite în umeri. Reveniți ușor la poziția inițială. Repetați de 20 de ori.

Așezat la pământ în poziția pe care o indică poza alăturată. Palmole așezate pe creștetul capului. Capul se trage cu blândețe în jos apoi se aduce la loc. De 20 de ori.

În genunchi, așezat pe călcâie. Mâinile împănate la spate. Ele se vor întinde în sus, concomitent cu ridicarea șezutului și aplecarea capului. Se revine la poziția inițială. Exercițiul se repetă de 20 de ori.

La granița dintre aliment și medicament:

TELINA

În scop alimentar și terapeutic, de la țelină (*Apium graveolens* L.) se consumă rădăcina, frunzele și pețiolii frunzelor.

Principalii constituenți ai țelinei sunt vitaminele A, B și C, sărurile minerale pe bază de magneziu, fier, iod, potasiu, fosfor și calciu și o esență care îi conferă gustul specific (anhidrida sedanonică).

Tonic general, țelina are importante calități aperitive, reminera-

lizante, antiscorbutice, depurative, regeneratoare sanguine, antiseptice și cicatrizante.

Pentru uzul intern, țelina este indicată în anorexie, digestie leneșă, insuficiență suprarenală, reumatism, gută și obezitate. În toate aceste afecțiuni se bea zilnic un litru de decoct din frunze sau rădăcini. Într-un litru de apă, se fierb 5-7 minute, 30 g frunze sau 50 g rădăcini de țelină. Se

consumă 3-4 cești pe zi.

De cură de 15-20 zile cu suc din frunze de țelină, în cantitate de o jumătate de pahar pe zi, este foarte indicată în durerile cauzate de reumatism.

Pentru vindecarea rănilor și a ulcerărilor, se folosesc de 2-3 ori pe săptămână cataplasme cu țelină fiartă. Persoanele care suferă de degerături își vor face de 3 ori pe zi, câte 10 minute, o baie fierbinte la picioare cu decoct din coji sau rădăcini de țelină (250 g pentru un litru de apă).

Ing. ION I. ROVENTA ■

Întrebări pe stomacul gol

Vaca românească trebuie școlită la Paris ?

Ne-a sosit la masă și faimosul „Président”. Nu e vorba, firește, de dl Mitterrand, ci de untul (de vacă) adus din țara pe care domnia sa o prezidează. Delicatesa, în hârtie cerată și la preț de 2400 lei pachetul, a luat loc alături de preparatul autohton. Acesta (când se găsește) stă să moară în ambalaje onctuoase, mizerabil, storsit ca o pălăgiea, sosit pe lume ca să-ți lase în gură un gust de seu rănced. Produs de gastronomie barbară, așa ca pentru neamul de traistă.

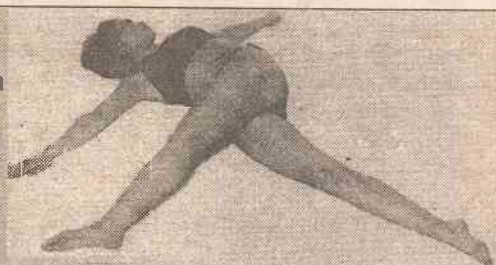
Scriu toate acestea, imaginându-mi că le-aș putea rosti cu glas tare în fața unor persoane notabile, alimentariști de birou sau de laborator. Dar, iată, abia mi-am rostit oful și înalții specialiști au și sărit să mă îngroape sub un munte de scuze și motivații. Românul n-are pereche pe lume în a muta vina pe umerii altora. La fel și de data aceasta. Domnii din fața mea au prezentat argumente atât de solide clădite, că aș fi fost constrâns să le dau dreptate dacă nu m-aș fi grăbit să-mi bag degetele în urechi. Căci așa am făcut. I-am lăsat să-și tâlăzuască minciunile, iar eu m-am gândit la ale mele. M-am gândit că din 2-3 litri de lapte pus la prins aș scoate o smântână de patru degete, care, bătută cu lingura sau maiul, s-ar transforma într-un unt tot atât de gustos ca și celebrul „Président”. Că vacile noastre sunt la fel de bune ca cele din Franța, iar paștile atât de grase încât, - mințea cu tălc Dimitrie Cantemir în a sa „Descriptio Moldaviae” - în zori, omul culege untul de pe firele de iarbă.

Atunci mi-am scos degetele din urechi ca să-mi bag mâinile în buzunar. De acolo am scos un pistol de mare calibru pe care l-am îndreptat spre interlocutorii mei. Simpaticii galactico-experți au căzut în genunchi și m-au rugat cu lacrimi să-i iert, asigurându-mă că fabricile de produse lactate vor funcționa de acum înainte ireproșabil. Și, într-adevăr, de a doua zi, untul românesc avea să fie de calitate celui importat.

Aș vrea să se înțeleagă din toate acestea că nu vacile și izlazurile țării sunt vinovate, ci mințea românului pus să le păstorească. Căci cine vrea să învețe democrația, trebuie mai întâi să știe de frică.

LIVIU TIMBUS ■

Așezat pe spate, cu brațele îndepărtate. Un picior se încrucișează peste celălalt, până atinge podeaua. De 10 ori cu stângul, de 10 ori cu dreptul.

un radio actual

În fiecare zi, de luni până vineri, puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

TALK-SHOW-uri
LIVE

RADIO

637.37.90; 637.56.45

Luni: Portrete din gulagul românesc - Irina Corbu
Marți: Câinele de pază - Cornel Nistorescu
Miercuri: Punct și virgulă - Carmen Bendovski
Joi: Fiți întreprinzători - Bogdan Teodoru
Vineri: Taxiul de noapte - N.C. Munteanu

Dan Grigore:

Frumusețea femeilor - sursă de bucurie și inspirație

„Nu am fost ceea ce se cheamă un campion al cuceririlor! Sunt în general un om timid și cred că m-au cucerit mai mult femeile pe mine, decât eu pe ele! De fapt, eram atât de lunatic și de preocupat de muzica din interiorul meu, încât nu mergeam nici la petreceri foarte des, așa că nu cred că pot să mă laud cu așa ceva. Însă nu pot să fiu ipocrit și să nu recunosc că femeile au fost și sunt un capitol esențial al vieții mele! Îmi place foarte mult societatea feminină, mi se pare de o valoare excepțională sensibilitatea feminină și finețea spiritului femeilor, puterea lor de echilibru și de armonie mi se pare o componentă esențială a vieții pe lângă, să nu mai vorbim, de frumusețea lor, care totdeauna a fost sursă de bucurie și de inspirație pentru lumea înconjurătoare!” (M.G.)

Între cei mai celebri cosmeticieni americani se află și doi români

La New York se găsește salonul MARIO BĂDESCU SKIN CARE. Mulți dintre clienți consideră că tratamentele aplicate aici au efecte miraculoase. Printre aceștia se numără **Naomi Campbell** și **Donald Trump**, care i-au transmis personal mulțumiri lui Mario Bădescu. Specialistul cosmetician conduce acest salon, tratamentul său modern având la bază măștile cu ingrediente naturale, folosite încă din antichitate de greci și romani. Tratamentul cuprinde o curățire completă a feței, timp de 90 de minute, un masaj tonic cu aburi ozonați pentru deschiderea și dezinfectarea porilor, extracția manuală a impurităților și diverse măști din căpșuni, lapte și

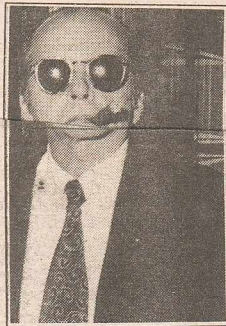
miere. Consultația este gratuită.

De asemenea, la Los Angeles ființează CRISTINA RADU - EUROPEAN SKIN CARE. Acest salon de frumusețe, situat pe Mel Rose Avenue, este unul dintre cele mai solicitate, având clienți cu nume sonore, cum ar fi **Isabelle Adjani**, **Olivia** și **Michelle**. Acest salon conține o serie de ingrediente de înfrumusețare, binecunoscute pentru calitățile lor: cimbrul, uleiul parfumat de tei și extractul de iederă. Eficacitatea tratamentelor aplicate aici îi determină pe clienți să solicite programări cu luni de zile înainte.

SIMONA SIMZIANU ■

Pentru a fi pe placul lui Jack Nicholson...

Pentru a-și păstra clienții importanți, patronii restaurantelor a-stare sunt în curând, directorul restaurantului new-yorkez Marylou, unde celebrul Jack Nicholson obișnuiește să ceneze, a dispus înlocuirea vechii instalații de aer

condiționat cu una modernă. Nu pentru că aerul n-ar fi fost menținut la parametri optimi, ci numai pentru un moft al lui Jack, care și-a exprimat dorința de a fuma, la masă, câte o havană marca Cohiba. Operațiunea Trabuc a costat o bagatelă de 300.000 de franci, dar a meritat: în fiecare seară, Jack se învâluie fericit într-un nor de fum...

ALEXANDRU OROS ■

Nastasia Kinski:

e la fe cum aș...

Monroe și Ingrid Bergman. Jurnalul au declarat-o „cea mai frumoasă a lumii” și „cel mai atrăgător sex bol al anului”. Regizorul italian Alberto Lattuada a caracterizat-o drept „un amestec de otrăvă și simț”. De curând, Nastasia Kinski, întru că despre ea e vorba, a împlinit 34 de ani. Ar fi devenit un star, n-ar fi jucat în filme așa de pro. **Viteza mortală**, ultimul ei film, o prezintă ca un robust optimism. Nastasia, în rolul unei foste agente KGB, este lansată cu parașuta la Moscova pentru că, folosind aurul pe care îl transporta, să împiedice un nou

Cine vorbește cu Bobby Fisher, plătește...

Legendarul șahist cere 2.500 de dolari pentru o discuție șahistă la telefon. Pentru o partidă cu orice amator de șah și 1.000 de dolari pentru a răspunde la o scrisoare de șah prin corespondență.

A adoptat 17 copii

Nu știm dacă în cartea recordurilor s-a păstrat un loc și pentru exemplele de supremă omenie. Dacă da, atunci el ar trebui să aparțină canadiancei **Louise Brissette** care, pe parcursul a 17 ani, a adoptat 17 copii. Gestul ei a ajuns până la urechile Suveranului Pontif, Papa Ioan Paul al II-lea, care, la Roma, i-a binecuvântat întreaga familie. Acasă la ea, mama adoptivă folosește patinele pe roți pentru a se mișca mereu cu viteză prin camerele locuinței sale, unde zburdă uriașa sa familie.

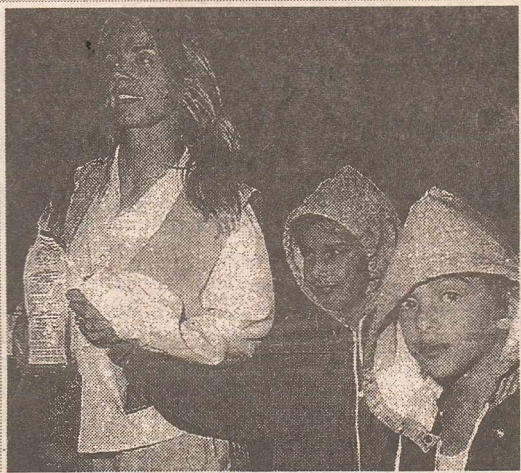

n pielea goală

Nancy Sinatra:

Tata m-a lăsat să pozez pentru „Playboy”

Nancy Sinatra, fiica celebrului Frank Sinatra, cântăreață și ea, a acceptat să pozez goală pentru cunoscuta revistă **Playboy**. Nancy a împlinit 55 de ani, dar consideră că arată încă destul de bine pentru a apărea în paginile celebrului magazin pentru bărbați. Și-a anunțat în prealabil părintele spre a-l feri de un șoc prea mare, dar Frank nu a zis „nici da, nici nu”. Oricum, până la ora asta, nu și-a dezmoștenit fiica.

Nastasia Kinski, împreună cu cei doi copii din căsătoria cu Ibrahim Moussa

Ima nud e simplu o cafea

talinst. Nastasia are o grafie sinuoasă. Înainte să te să dăscă, a vagabondat la un loc de filmare la altul, otindu-și tatăl, pe Klausinski, iar mai târziu a culegerat mama ei, Venezuela. A inventat de mică discotecile, iar la ani a fost descoperită de Wimanders. La 22 de ani filmase deja 20 de filme, pozase pentru **Playboy**. „A filma nud, este pentru me la fel de ușor ca și cum aș bea ceașcă de cafea”. Printre cei mai umiți bărbați care i-au stat în opiere se numără Romananski, Marcello Mastroianni,

Gerard Depardieu, Robert De Niro. S-a căsătorit în 1984 cu un producător egiptean, Ibrahim Moussa, cu 15 ani mai în vârstă, cu care are 2 copii, Alloșă și Sonia (10 și 8 ani). Deși abia acum are loc divorțul, din 1991 trăiește cu muzicianul american Quincy Jones, un negru de 61 de ani cu care are deja o fetiță de 2 ani. Numai din reclame a câștigat anul trecut 5 milioane.

Brigitte Bardot nu se mai arată în lume

când Roger Vadim realiza filmul „Și mnezeu a creat femeia”, Brigitte dot părea întruchiparea ideală a ului femininității. Excentrică, senzuală, cinantă, răvășitoare și, mai presus orice, foarte sexy. Dar a trecut deja de când marea divă nu mai apare ecrane, dedicându-se acțiunilor de rare a animalelor. Acum Bardot e o viață paralelă, o viață dublă de cea cunoscută de persoanele e i-au mai rămas apropiate. iitorul italian Corrado Augias a scris multe articole despre felul cum a ut-o cu câteva luni în urmă la lles. Bardot poartă mai tot timpul elari pentru a nu i se vedea ridurile

și cearcănele de la ochi; are pielea grasă, iar carnea îi atârână. Ea care a fost încarnarea zeiței Venus are acum un trup obosit de femeie la peste 60 de ani. Iată de ce B.B. se ascunde: când nu stă ascunsă în casă, iese pentru cumpărături sau mici plimbări înfășurată într-un șal care s-o ascundă cât mai bine. **Fugit irreparabile tempus**, spuneau cei din vechime, iar zicerea se aplică perfect ex-frumuseții feminine care a fost B.B. (S.N.)

Cicciolina a învins

□ Câștig de cauză în procesul intentat de regina pornografiei italiene soțului ei. Justiția i l-a încredințat pe micul Ludwig

„Trăiască Italia! Sunt nebună de fericire. Justiția mi-a încredințat copilul adorat”. Sunt cuvintele prin care Ilona Staller, zisă Cicciolina, ex-porno-star și ex-parlamentar italian s-a adresat grupului de ziariști, la

Fericita mamă alături de copilul ei, Ludwig

scurtă vreme după părăsirea Curții civile de apel din Roma. Aici, de curând, a fost respinsă executarea unei sentințe americane prin care se acorda sculptorului germano-american Jeff Koons dreptul de a-l crește pe micul Ludwig în vârstă de doi

Cicciolina pe vremea când excela ca star porno

ani. „Soțul meu - a mai declarat fericita mamă - reușise să convingă judecătorii americani, în baza unor probe mincinoase, că duc o viață amorală”.

Prin noua hotărâre judecătorească, Jeff Koons va putea să-și vadă fiul la Roma, dar numai în prezența mamei sale, care, în asemenea ocazii, va fi însoțită 24 din 24 de ore de o gardă de corp. „Dacă Jeff va mai încerca să-mi răpească fiul, așa cum a făcut-o în 1993, va încerca o aventură extrem de periculoasă”.

Jeff Koons este obligat să verse o pensie alimentară de 3500 de franci. În ceea ce o privește pe Cicciolina, ea va continua să apară în spectacole sexy în discotecă, cazinouri și în talk-show-uri T.V. Dar ea nu se mai dezbracă la pielea ca altădată (vârsta își spune cuvântul), reușind, zice-se, să creeze totuși o atmosferă încinsă prin alte mijloace.

Revolver cu „istorie”

După o dispută judiciară, care a durat aproape 26 de ani, revolverul de calibru 38, cu care Jack Ruby l-a ucis pe Lee Oswald, prezumtivul asasin al lui

John Kennedy, a fost precizat fratelui lui, Jack. Disputa a fost câștigată datorită perseverenței avocatului Jules Mayer și a luptei disperate a rudelor lui Ruby. Acestea speră

ca arma să poată fi vândută la un preț ridicat, în cadrul unei licitații publice, având în vedere că este vorba de un revolver cu istorie. (A.D.)

Un mod original de a se răzbuna pe Madonna

Madonna nu s-a înțeles niciodată, în ultima vreme, cu soțul ei, Sean Penn. Acesta a pretins mereu că a fost umilit, de scumpa lui soțioară, în fața prietenilor. Și-a pregătit minuțios răzbunarea. Sub motiv că are nevoie de un stimulent sexual, el a plasat în dormitor un aparat de filmat automat, care a înregistrat conștiincios toate fazele amorului între cei doi soți.

Ulterior și-a adunat prietenii la un pahar și le-a prezentat filmul. Rezultatul acestui act a fost ruptura dintre Madonna și Sean.

AUREL DIANU ■

Urmare din pag. 1

Ce este piramida „misterioasă” din Pitești, ne explică dna conf. dr. Marioara Godeanu, cea care a fost sufletul acestei importante experiențe:

„Este o instalație biotehnologică de epurare a apelor uzate, având un randament de 93 la sută. Masa vegetală obținută zilnic atinge 500-800 de grame pe metru pătrat.

Este construită la scara 1/10 față de cea a lui Keops, una din laturi fiind paralelă cu direcția nord-sud a polilor magnetici. Este o structură vitrată, cu cinci niveluri și are latura de 23,9 metri. Pe fiecare nivel este situat un canal care atinge lungimea totală de 1300 de metri. Pe canal cresc plante din flora exotică și spontană, specii introduse în testare pentru a se obține un randament maxim de purificare a apelor uzate ce provin din decantoarele stației de epurării. Masa vegetală care ia naștere poate fi utilizată în diverse domenii în funcție de compoziția sa chimică. Atunci când nu sunt întâlnite substanțe toxice, se poate utiliza în hrana animalelor sau ca material de populare a unor iazuri, iar printr-o

preparare specială, pentru pigmenți clorofilieni sau carotenoizi etc. Cel mai important lucru realizat a fost acela al reducerii suprafețelor afectate spațiilor de epurare. Debitul de lucru sunt cuprinse între 250 și 600 de metri cubi în 24 de ore. Consumul de energie electrică se reduce cu peste 60 la sută. Iluminarea instalației se face în mod natural. În lunile de iarnă, dacă cerul este complet acoperit, se utilizează lumina fluorescentă. Tot în timpul sezonului rece instalația se climatizează cu căldură provenită din biogazul stației de epurare. Există șase persoane care o deservesc. La subsol s-au realizat laboratoare de chimie, biologie, microbiologie, dormitoare, săli de curs etc. Ideea de bază era de a

nu expune personalul la fenomenele ce au loc în piramidă. În toți acești zece ani de când funcționează, cercetările noastre s-au îndreptat în sensul evidențierii științifice a unor importante fenomene

ce se petrec. Iată câteva din rezultatele cele mai spectaculoase în domeniul radiesteziei: piramida funcționează în planul orizontal înconjurător construției până la o distanță de circa 200-250 de metri în raport cu proiecția focarului în planul bazal. S-a evidențiat o funcționare pe niveluri energetice, diferențiindu-se un «regim de zi» și unul de «noapte» ce funcționează alternativ și complementar. Nivelurile sau inelele de stabilitate energetică au un caracter relativ, determinat de vectorul de poziție Soare-piramidă. Energiile cosmice, resimțite dominant prin energia solară, induc prezența piramidei virtuale negative ce conține toate culorile spectrale virtuale, precum și polarizarea est-vest a spațiului închis de piramidă după un plan nord-sud. Natura cosmică a acestei structuri energetice este sugerată de variațiile diurne înregistrate în funcție de poziția Soarelui. Energiile telurice sunt structurate sub forma a opt benzi energetice pozitive și negative, separate printr-un interval neutral, precum și prin polarizarea magnetică nord-sud după un plan est-vest,

respectiv plus/minus, al spațiului închis de piramidă. Această structurare energetică pare a avea stabilitate, nefiind afectată diurn. În cursul nopții, respectiv polarizare energetică magnetică se extinde și asupra solului. Efectul de piramidă din exterior are loc simultan cu cel din interior.

Alte fenomene observate: în interiorul piramidei, începând cu parterul, nu se întâlnesc șoareci, șobolani sau pisici. Din când în când, zboară în interior vrăbiuțe și rândunele. Cu câteva ore înainte de apariția unui cutremur, pot fi observate ionizări ale aerului în interiorul piramidei, în lipsa funcționării curentului electric. O serie de filme introduse în interiorul piramidei, învelite în hârtie neagră și neexpușe în mod obișnuit, au fost impresionate. S-a stabilit existența unui câmp termic permanent, sub formă de dublă spirală, care se modifică în jurul orelor 12 și 24, organizându-se și dezorganizându-se după anumite legi. La răsăritul și la apusul soarelui, semnalele radiestezice se schimbă, iar culorile spectrale decelate dispar la căderea nopții. Concluzia este că, în general, interpretarea măsurătorilor efectuate nu trebuie considerată definitivă. În general, toți colaboratorii consideră că nu pot vorbi de o energie specifică decât în măsura în care construcțiile de această formă interacționează, evidențiază și optimizează un fenomen energetic natural”.

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

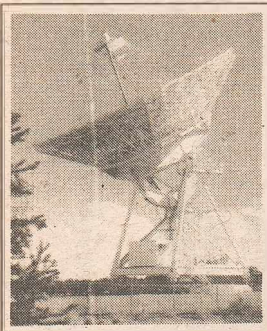
Operație neobișnuită

O echipă de medici de la Universitatea Illinois din Chicago a trebuit să execute o operație neobișnuită, pacientul fiind un tigr siberian, de la grădina zoologică din localitate. Doza necesară anesteziei a fost de cinci ori mai mare decât la om, iar operația de dublă cataractă a durat o jumătate de oră. Sarcina cea mai grea a revenit după operație u-

nul gardian, care timp de două săptămâni a trebuit să-i pună plăcuțe în ochi de patru ori pe zi. Sarcina a fost îndeplinită de salariații grădinii zoologice, dar prin câte emoții a trebuit să treacă... (A.D.)

Un telescop de 8.000 de kilometri

Cea mai mare fereastră spre Univers se numește **Very Large Baseline Array** și se află în SUA. Este vorba de un sistem de radiotelescoape gigant ce se întind pe 8.000 de kilometri prin Arizona, Texas, Hawaii, New Hampshire, Insulele Fecioarei și altele, toate lucrând la unison. Fiecare aparat, ce măsoară o înălțime de 30 de metri, o lățime de 25 de metri și o greutate de 240 de tone, își trimite semnalele recepționate din Cosmos la laboratorul Universității Socorro din Noul Mexic. Ambiția astrofizicienilor este de a asculta emisiile radio provenite de la distanțe ce depășesc mai multe miliarde de ani-lumină. Astfel se speră ca prin observarea emisiilor provenite din galaxii și quasari să se poată descoperi misterul formării și evoluției acestora.

AUREL DIANU ■

Stilou detector de bani falși

Un canadian, Janet Tatransky, a realizat un detector de bilete de bancă false. Este vorba de un stilou cu păslă, care atunci când se apasă pe o bancnotă falsă se formează o pată maronie cu tendințe spre negru. Dacă bilețul este bun, stiloul nu lasă decât un mic punct galben, practic invizibil cu ochiul liber. Stiloul identifică falsul folosind o substanță chimică cu care este impregnată păslă, substanță al cărei secret este păstrat cu strictețe. Stiloul poate testa 5000 de bilete de bancă și costă 20 de dolari SUA. Singurul lui defect este că el nu poate fi folosit și pentru dolarii canadieni. Janet Tatransky, care are o mare experiență în lupta contra falsurilor, lucrând 12 ani în serviciul de depistarea fraudelor din Montreal, a anunțat că în curând vor apărea stilouri pentru detectarea falsurilor la buletinele de identitate, a pașapoartelor și a cărților de credit. El mai speră că până la începutul anului 1996 să realizeze și un stilou pentru dolarul canadian.

AUREL DIANU ■

Copiii noștri vor folosi numai astfel de telefoane

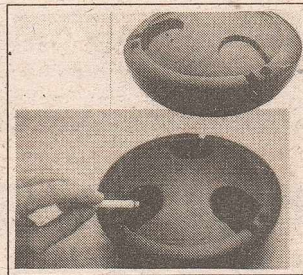
Videotelefonul **Omul Modern**, realizat în Franța, face ca imaginea interlocutorului să apară, în culori, pe un ecran de cristale lichide cu diagonala de opt centimetri și luminozitate reglabilă. Pentru a se evita apariția pe ecran, aparatul se trece pe poziția **telefon**. Videotelefonul nu necesită nici o instalație, singura condiție fiind aceea că și corespondentul să dispună de un echipament identic. În caz contrar, aparatul devine un telefon obișnuit. (A.D.)

Scrumieră magică

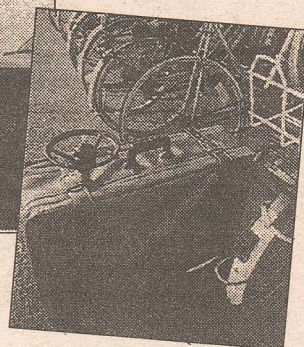
Când se întinde mâna pentru a se scutura țigara, scrumiera își deschide capacele, iar când ea se retrage, acestea se închid automat.

Scrumiera „magică” are fundul dublu, în el adăpostindu-se un oscilator care generează unde de înaltă frecvență și un detector. La apropierea mâinii se produce o variație a frecvenței care comandă intrarea în funcțiune a unui minimotor electric ce acționează capacele. Alimentarea oscilatorului și a minimotorului se face de la două mici pile electrice. (A.D.)

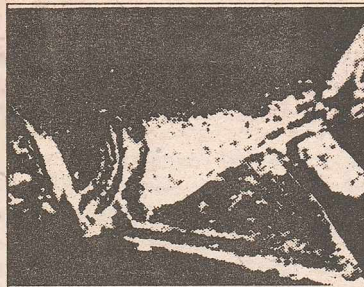
Valiza motorizată

N-o duci tu, te cară ea

Invenția aparține belgianului Luc Deprez. Geamantanul pe roți, prevăzut cu un mic motor și cu volan (15 kg gol), poate căra o persoană cu maximum 60 km/oră. Consum 1 l benzină la 100 km.

Avion cu decolare verticală acum 1800 de ani ?!

SANDERSSON a observat în coada obiectului un plan vertical asemănător profundului unui avion! Concluzia cercetării a fost una singură: „Nu este vorba de reprezentarea unui organism viu; se pare că este un obiect mecanic, foarte asemănător unui avion cu aripi delta, cu loc pentru motor și carlingă cu parbriz, toate elementele obișnuite la un aeroplan modern, inclusiv coada bordurată cu eleroane sau profunde.”

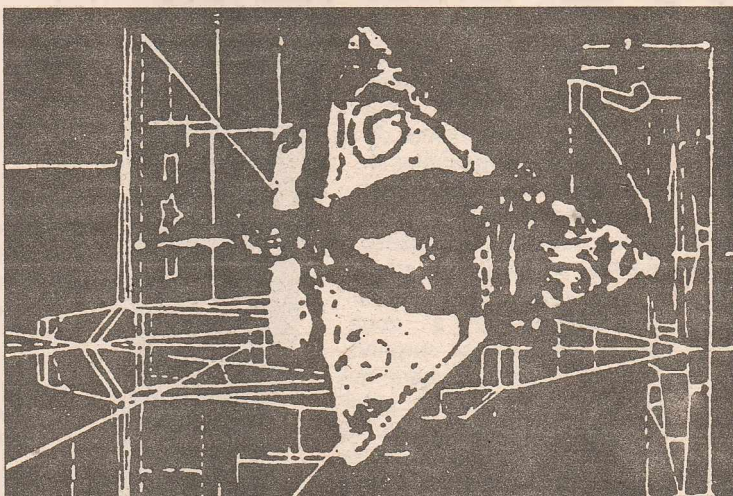
Au fost contactați constructori de avioane, care au recunoscut în obiectul de aur modelul unui avion, al unui reactor cu decolare pe verticală! Modelul a fost testat într-o instalație aerodinamică de încercare, trecând cu excepțional testul de simulare a zborului.

Obiectul a fost verificat și de mulți piloți și ingineri, printre care J.A.ULRICH - fost pilot,

profesor de aerodinamică. Fiind întrebat ce reprezintă obiectul, el a răspuns că pare a fi „replica miniaturizată a avionului de vânătoare F-102”, adăugând că vârfurile aripilor curbate în jos și întreaga formă demonstrează că este un jet. Și, mai departe: „Configurația este valabilă numai pentru anumite tipuri de

zboruri, la foarte mare altitudine, iar forma aripilor indică posibilitatea de a zbura și la înălțimea de 60.000 de picioare...

Anvergura aripilor împiedică vibrațiile care depășesc bariera sonică. Și, mai mult decât atât: „Pentru ca o navă să se deplaseze și sub apă, ea va fi ca aceasta”.

Banca Națională a Columbiei... Colecția de obiecte antice de aur. Inițial, obiectul pe care-l reproducem a fost considerat a fi replica unei păsări, a unei insecte sau a unui pește zburător. Vechimea acestuia depășește 1800 de ani fiind contemporan perioadei în care a trăit ACELA care a fost înmormântat în piramida de la Palenque, în Mexic.

Dar, studiindu-l cu ajutorul unor aparate optice de mărît, cunoscutul ufolog IVAN

Dar există și alte mărturii ce par a fi aeronave sau rachete la care, cu siguranță, vom reveni în numerele viitoare ale revistei FLACĂRA.

Până atunci rămânem cu certitudinea că mayașii au demonstrat cunoștințe excepționale, greu de explicat, într-o vreme când nu le era cunoscută... roata!

În încheiere, revenim la obiectul păstrat și expus în localul Băncii Naționale a Columbiei, în colecția obiectelor antice de aur:

„Cine știe, poate acest obiect, împreună cu legendele, e trecut din generație în generație aparținând, de fapt, aceluia care au fost contemporani cu aterizarea extraterestrilor” - afirmă ALEKSANDR KAZANŢEV în eseu Din comos în trecut, care a văzut lumina tiparului în 1972!

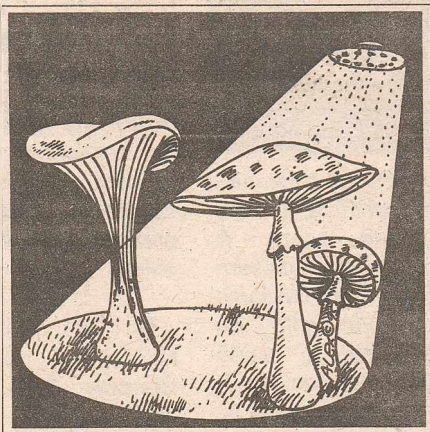
ALECU MARCIUC ■

Alte întâlniri de gradul III

Vitea și Tima au pătruns în interiorul navei

21 martie 1990. În orașul Alexandrov, regiunea Vladimir, a aterizat un obiect zburător neidentificat. De această dată ziariștii au reacționat ceva mai repede fără să considere subiectul lipsit de seriozitate, așa că, la mai puțin de o lună de la cele întâmplate, în ziarul local a apărut un comentariu semnat de ing. I.A. Șişkin, conducătorul clubului ufologic din oraș:

„Atunci când obiectul asemănător unui tanc răsturnat cu o proeminență la partea inferioară de aproximativ 6 metri diametru a aterizat la 30 de metri de grupul de copii, aceștia s-au ascuns într-o groapă”. Băieții au urmărit ieșirea echipamentului format din două ființe - robot fără cap și o femeie cu părul blond, îmbrăcată într-un costum argintiu. Grupul de copii s-a apropiat de obiect și văzând că intrarea este deschisă, s-au uitat înăuntru, iar doi dintre băieți - Vitea și Tima - au pătruns în interiorul obiectului. Vitea chiar a atins un buton de culoare roșie ce se afla pe ușă și a simțit puterea curentului electric. Tot el a încercat unul din pereții navei cu briceagul, dar, conform celor spuse, briceagul pur și simplu s-a lipit de perete. Iată, în continuare, descrierea interiorului navei, văzut de băieți: în interior erau multe polițe și televizoare, o mulțime de uși pe margini, un pupitr cu numeroase butoane multicolore, un recipient mare asemănător celui cu gaze și un altul cu un fel de flacără în interior. În mijloc - o morișcă, care se rotește atunci când obiectul își i-a zborul. Băieții au început să apese butoanele - un ecran s-a luminat iar pe acesta băieții au văzut că roboții iau probe de sol la aproximativ 150m de obiect: din robot a ieșit un fel de

lamă cu care pământul era pus într-un pachet de culoare neagră („Noi nu avem asemenea pachete” - au declarat băieții). În podeaua metalică au descoperit o trapă, au vrut să pătrundă prin aceasta, dar televizorul i-a avertizat că nu au voie să pătrundă acolo”.

Echipajul a revenit și a găsit musafirii în obiect. Băieții au auzit vocile dure și pițigăiate ale extraterestrilor care-i certau că n-au ce căuta acolo, dar, pe neașteptate i-au invitat să facă o plimbare împreună. Cel mai curajos s-a dovedit a fi Vitea, care a și făcut un zbor de aproximativ 5 minute. La decolarea obiectului, de sus au căzut scântei, datorită cărora fața lui Tima a fost atinsă iar părul a fost ars parțial.

După cum au povestit ceilalți, OZN-ul s-a rotit deasupra pădurii și a aterizat în același loc. Vitea a fost debarcat, iar obiectul a dispărut imediat (așa ceva se poate produce numai la o decolare cu a treia viteză cosmică!). Cele povestite de Vitea sunt confirmate de forma ovală a petei, ceea ce demonstrează că aterizarea s-a produs de două ori.

După această întâmplare, specialiștii în bioloție au stabilit locul aterizării, unde a fost depistată o anomalie zonală sub forma unei elipse cu dimensiunea de 7,5 x 10 m.

Au avut loc discuții cu cei 5 băieți - martori ai aterizării. „Care ar fi argumentele pe baza cărora am putea crede cele povestite de aceștia?”. La această întrebare, ing. I.A. Șişkin a răspuns: „Ele sunt multe, inclusiv locul aterizării, despre care am mai vorbit. Subliniez, că atunci când am încercat să imprim interviul cu băieții pe videomagnetofon, tehnica japoneză a refuzat să lucreze acolo. După ce am revenit în Alexandrov, videomagnetofonul a pornit... Este o situație tipică în cazul unei întâlniri cu contactanți. Verificarea cu ajutorul bioloției a arătat că cei cinci băieți erau suprasaturați de energie (potențialul biocâmpului depășea de 5-10 ori pe cel obișnuit!). Pe durata stabilirii perimetrului aterizării, ceasul electronic al unuia din experimenterii s-a oprit, intrând în normal după 24 de ore. După două săptămâni, pe locul aterizării, de-a lungul inelului energetic exterior au fost descoperite grupuri compacte de ciuperci care creșteau inexplicabil de repede (N.R. Vă mai amintiți de celebrele ciuperci apărute după aterizarea OZN-urilor în Argentina?...)

Fără îndoială că băieții nu puteau să inventeze asemenea detalii și amănunte, cunoscute numai specialiștilor, lucruri care nu au fost publicate în presă la acea vreme. Și chiar dacă ar fi auzit câte ceva, este pur și simplu IMPOSIBIL să prezinti acest tablou faptic, în întregime”.

Și încă ceva: În ziua de 21 martie 1990 mulți locuitori ai orașului Alexandrov, regiunea Vladimir, au văzut un obiect zburător neidentificat...

... Aici punem punct ciclului nostru de articole Întâlniri de gradul III în spațiul Rusiei. Îngăduiți-ne să vă reamintim motto-ul sub care au debutat aceste strani întâmplări: „Repulsia față de neverosimil a paralizat adesea cunoașterea”.

ALECU MARCIUC ■

Paranormal

Un spirit se convertește într-o floare

Locuința profesorului Charles Martinier era destul de cunoscută pe bulevardul parizian Poniatowski. Săptămânal, în casa așezată în apropierea

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU

pădurii Vincennes, aveau loc ședințe de spiritism conduse de mediumul Cristine. Fantoma chemată mereu, botezată de cei prezenți Julie, apărea parcă dintr-un glob de sticlă ținut în mână de medium. Dar pe măsură ce spiritul se contura în încăperea tot mai bine, Cristine dispărea treptat-treptat, începând cu picioarele. Spiritul era întruparea unei fete curioase și jucăușe, care n-a vrut niciodată să dezvăluie ce-a fost de fapt în viață. Într-o seară spiritul-enigmă, ajutat de profesorul Martinier, a pus într-un vas nisip, pământ și apă. Vasul a fost acoperit de Julie cu voalul ce-l avea pe cap. În câteva clipe vâlul a început să se ridice, împins parcă de o forță degajată de vas. Când a fost dat la o parte, sub el a apărut un superb crin înflorit ce a început să răspândească în încăperea un miros puternic, un parfum îmbătător. Floarea a înfrumusețat și parfumat încăperea timp de o săptămână, după care a dispărut tot atât de brusc și misterios precum apăruse.

AUREL DIANU ■

Cyndi Lauper - Un come-back așteptat!

După ani de excese de tot felul, Cyndi Lauper s-a cumițit. S-a sfârșit deci cu coafurile explozive, ținutele extravagante și culorile șocante. „Micuța fată” din Queens are deja 40 de ani și probabil conștiința că datorează publicului o înfățișare mai „așezată”. Nu întâmplător noul său album best of **Twelve Deadly Cyns**, poartă acest nume, ca un fel de bilanț al activității sale muzicale anterioare și trecerea la o nouă etapă în carieră.

Cyndi s-a născut pe 22 iunie 1953 la Brooklyn. Are 1,62 m și 49 kg. Fire neliniștită, mestecă chewing-gum neîncetat, cu excepția somnului și cântatului, și bea ceai de mușetel pentru a se calma, când e cazul.

Coșmarul ei cel mai oribil este acela în care se vede menajeră într-o casă impunătoare, cu o scară imensă pe care nu reușește niciodată s-o curețe în întregime.

Adoră colțunașii cu carne, Van Gogh, Cocteau și Tati, hainele „nebune”, coafurile delirante, familia sa, chewing-gumul, Paris-ul și Eric Clapton.

Detestă să fie comparată cu alte cântărețe, rutina, violența, insecuritatea, oamenii care n-au cuvinte, cântecele fără emoție, conformismul.

Excentricitatea - a doua natură

„Provin dintr-o familie de origine elvețiană: germană și italiană. Mi-am petrecut copilăria în Queens, unul din cartierele cele mai dure din New York. Părinții mei au divorțat când aveam 5 ani. Am devenit celebră în cartierul meu datorită ținutelor foarte originale: mi se aruncau pietre la ieșirea din liceu.

Mama n-avea bani mulți. Era chel-

neriță într-un restaurant și făcea tot posibilul ca cei trei copii (2 fete și un băiat) să primească o educație corectă. Având posibilități restrânse, ne-a trimis la un pension ținut de maici. Am trăit aici cei mai răi ani din viața mea, căci am învățat că un copil provenit din părinți divorțați nu e ca ceilalți. În acea epocă, eram deseori arătată cu degetul. M-aș fi putut interioriza devenind o nevrotică, dar din revoltă am ales excentricitatea.

Am trăit, după copilărie, ani de derivă, între droguri și alcool. În timpul diverselor servicii: chelneriță, model de pictură, menajeră, am avut ocazia să întâlnesc primul meu grup Blue Angel, înainte de a avea debutul răsunător în anul 1984 cu Girls Just Wanna Have Fun.

Îmi place să-mi vopsesc unghiile cu negru și părul cu galben-pai. Pentru mine excentricitatea e a doua natură. Îmi place să surprind. Când eram mică, oamenii mă considerau bizară. De altfel, îmi vopsesc părul de la 12 ani și nici o nuanță nu mi se pare accesibilă. Prima culoare pe care am încercat-o a fost verde... pentru Saint-Patrick. Unii sunt îngrijorați de sănătatea părului meu. Nu e cazul deoarece coafezul meu îmi furnizează un produs miraculos, care îl

menține în bună stare.”

Crezul său: să fii tu însuși

„În 10 ani am învățat că ceea ce e mai important în viață e calitatea muncii tale, nicidecum gloria. Cu toate acestea, la început am fost destabilizată de succesul pe care l-am avut și chiar am încetat să cânt după al treilea album, pentru că nu mă mai simțeam eu însămi. Mariajul meu, de acum doi ani, m-a salvat.

Trăiesc cu soțul meu, actorul David Thornton, în locuința noastră din Connecticut. El e totodată și cel mai bun prieten al meu și prin el am găsit pe cineva cu care să împărtășesc poezia vieții. El mă vede o poetă, nu o trăsniță. Mama îl adoră. Când i l-am prezentat, a organizat un fel de reuniune cu partea feminină a întregii familii. Când l-a văzut, mi-a spus: «Fata mea, asta e pentru tine, păstrează-l!» Ceea ce am și făcut!

Știu că sunt prea guralivă, că fac glume de gust îndoielnic și am uneori gânduri negre, dar sunt eu, asta contează. Când eram adolescentă, mă consideram stupidă. N-aveam nimic dintr-o elevă brillantă. Singurul lucru care-mi plăcea cu adevărat era să cânt. Toată lumea îmi spunea: «Super-Cyndi, mai lasă-ne, vrem să dormim!» N-aș putea afirma că

s-a schimbat ceva din acest punct de vedere!

În timpul acestor ultimi 10 ani, m-am schimbat mult. Compilația succeselor mele **Twelve Deadly Cyns** e o dovadă flagrantă. E concluzia unei epoci, aceea în care m-am născut muzical și am crescut. Sunt foarte mândră de hit-urile Time After Time, Change Of Heart, True Colors, chiar dacă în America nu am atâta popularitate ca în Europa.

Știu că sunt o cântăreață bună: am muncit mult pentru asta. Din ziua în care am început această meserie, am încetat să fumez și sunt foarte rare ocaziile în care îmi permit un pahar de vin alb. Dacă știi să ai grijă de tine, vocea te răsplătește. Dumnezeu mi-a făcut acest cadou, iar eu îl dăruiesc altora considerând că aceasta îmi e datoria și menirea. Și dacă, pe patul de moarte fiind, voi realiza că nu am făcut tot ce mi-a stat în putință, voi avea regrete teribile. Mai știu însă că mă voi feri din răspuțeri de această constatare.”

FLASH

RADIO CONTACT

■ R.E.M. își va relua turneul mondial „Monster” pe 15 mai în San Francisco, turneu ce va urma apoi conform programului stabilit până la 24 iunie.

Turneul a fost întrerupt pe 3 martie la Lausanne, Elveția, din cauza accidentării pe scenă a bateristului Bill Berry care a avut o criză de anevrism și a necesitat urgent o intervenție chirurgicală.

Momentan, grupul face repetiții și compune noi piese, în orașul natal Athens, Georgia.

■ WHITNEY HOUSTON descrie anul 1994 ca fiind anul ei de „iad”. În timpul acestuia a suferit pierderea unei sarcini, teama unui cancer în gât, teroarea de a fi hărțuită, bârfele pe seama căsniciei sale cu cântărețul Bobby Brown și o pierdere

temporară a vocii.

Ea afirmă: „Faptul că am avut bani și toate celelalte posibilități nu m-a făcut fericită. Și se pare că nimeni nu înțelege acest lucru. Prioritățile sale în acest moment sunt să petreacă mai mult timp cu Brown și cu fiica lor de doi ani, în domiciliul lor din Los Angeles, și să-și dezvolte cariera cinematografică. Acum lucrează pentru **Waiting To Exhale** și mai are încă trei proiecte de film.

■ BRUCE SPRINGSTEEN intenționează să reformeze E-Street Band, după ce acum 5 ani fusese motivul dezmembrării grupului, hotărându-se să-și întemeieze o familie și renunțând la colaborarea muzicală.

Această intenție însă înseamnă dureri de cap pentru fostul Beatle Ringo Starr. Doi dintre membrii fondatori ai E-Street Band, chitaristul Nils Lofgren și saxofonistul Clarence Clemmans,

erau angajați într-un turneu în Far East, vara aceasta, ca membri ai Ringo's All Starr Band.

În decembrie trecut, Springsteen și E-Street Band s-au întâlnit pentru a înregistra noi piese ce au fost incluse în materialul pentru albumul Greatest Hits.

■ PAUL Mc CARTNEY a fost implicat timp de 10 ani într-un proces,

motivul constituindu-l... o pereche de pantaloni vechi! Fostul Beatles consulta un catalog de licitații **Sotrebys** acum 10 ani când a observat un obiect de licitație care l-a contrariat și

anume „o pereche de pantaloni vechi de piele aparținând lui Paul McCartney”.

Paul a sunat respectiva casă de licitații spunând că jeans-ii nu sunt ai lui,

și s-a deplasat chiar să-l încerce, constatând că îi sunt foarte scurți. A descoperit că fuseseră vânduți de Alan Williams care „a avut grijă” de Beatles pentru o scurtă perioadă. Cei doi s-au dat în judecată reciproc, dar la începutul acestei luni un judecător a anulat acțiunile.

■ O piesă nelansată aparținând cântărețului englez

GEORGE MICHAEL a ocazionat strângerea sumei de 105.000 de dolari în scopuri caritabile. Ascultătorii postului de radio London's Capital Radio au donat acești bani pentru a asculta această piesă în cadrul emisiunii „Help A London Child”.

Jesus To Child este alegerea lui Michael pentru noul său single. Dar, după cum se știe, el e implicat într-o dispută contractuală de durată cu

compania Sony, și nu poate face înregistrări până la finalizarea acesteia.

Ascultătorii au plătit 30.000 de dolari, o firmă de telefoane mobile a repetat figura și cântărețul însuși a participat cu 45.000 de dolari.

■ Noul album al lui MICHAEL JACKSON, **History: Past Present and Future, Book 1**, urmează să fie pus în vânzare în America pe 20 iunie, pentru prețul de 31,98 de dolari. Dublul

CD e o compilație de 16 hit-uri și 15 piese noi în care se includ duete cu rapper-ul Warren G., cu Jimmy Jam și Terry Lewis, precum și grupul Boyz II Man.

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

Pagină realizată de DOINA ENE ■

Preliminariile C.E. de fotbal

Azerbaidjan - România

Miercuri, 26 aprilie, din nou o zi plină în preliminariile Campionatului European. Reprezentativa României va întâlni la Trabzon (Turcia), de la ora 19, selecționata similară a Azerbaidjanului. Pentru această partidă, antrenorul federal Anghel Iordănescu s-a oprit asupra următorilor jucători: Bogdan Stelea, Florin Prunea, Dan Petrescu, Miodrag Belodedici, Daniel Prodan, Gheorghe Mihali, Tibor Selymes, Dorinel Munteanu, Gabi Popescu, Gheorghe Popescu, Ionuț Lupescu, Ilie Dumitrescu, Gheorghe Hagi, Dănuț Lupu, Costel Gâlcă, Daniel Timofte, Florin Răduțoiu, Marius Lăcătuș, Ion Vlădoiu, Basarab Panduru. Ca o noutate remarcăm prezența lui Gabi Popescu („U” Craiova), probleme de convocare a jucătorilor care activează în străinătate

existând doar în privința lui Hagi, Lupescu, Belodedici și Ilie Dumitrescu.

În grupa I vor mai avea loc meciurile Franța - Slovacia și Polonia - Israel, iar în celelalte: Armenia - Spania, Belgia - Cipru, Danemarca - Macedonia (grupa a 2-a), Ungaria - Suedia, Elveția - Turcia (grupa a 3-a), Lituania - Italia, Croația - Slovenia, Estonia - Ucraina (grupa a 4-a), Belarus - Malta, Cehia - Olanda, Norvegia - Luxemburg (grupa a 5-a), Irlanda - Portugalia, Letonia - Irlanda de Nord, Austria - Liechtenstein (grupa a 6-a), Germania - Țara Galilor, Georgia - Albania, Moldova - Bulgaria (grupa a 7-a), Grecia - Rusia, San Marino - Scoția, Ins. Feroe - Finlanda (grupa a 8-a).

P.L.DUMITRESCU ■

Mike Tyson: un alt palmares (I)

Fostul campion mondial de box american Mike Tyson, eliberat recent condiționat dintr-o închisoare din statul Indiana, va urca din nou pe ring, fiind obligat, așa cum am mai scris în premieră în presa românească, de faptul că la ieșirea din detenție a declarat că va practica, obligatoriu, singura meserie pe care o știe: boxul. Iată, însă, un alt palmares al „Copilului din Brooklyn”, de fapt filmul, în serial, al modului în care un veritabil idol al Americii a ajuns după gratii:

● 8 februarie 1988: căsătoria cu actrița Robin Givens;

● 23 august 1988: ieșind dintr-o discotecă din Harlem, la 4 dimineața, se ia la bătaie cu Mitch „Blood” Green, șef de bandă în Bronx, desfigurându-l;

Desiree Washington

● 4 septembrie 1988: presupusă tentativă de sinucidere, după ce a intrat în plin cu mașina într-un copac, zvonurile fiind alimentate și de situația precară a căsniciei, intens mediatizată;

● 30 septembrie 1988: în timpul unui „talk show” pe canalul ABC, emisiune a celebrei Barbara Walters, Robin Givens declară, în prezența lui Tyson: „E violent. Viața mea cu el e un infern, o permanentă tortură!”;

● 2 octombrie 1988: normal, Robin Givens

După victoria (în meciul pentru titlul mondial) asupra lui Carl Williams, în iulie 1989; în stânga, managerul Don King

cere divorțul;

● 14 februarie 1989: se pronunță divorțul;

● iunie 1990: cotidianul „USA Today” descrie, în mai multe numere, deseale ieșiri nocturne ale campionului, precum și relatări ale poliției, potrivit cărora a fost reperat în compania unor notorii vânzători de droguri;

● 4 iunie 1991: Tyson distruge cu o lovitură de pumn o cameră de luat vederi, care îl filma „prea de aproape”, recunoaște și plătește dauna - 20.000 dolari;

● 20 iulie 1991: pe la 2,00 noaptea, Desiree Washington, 18 ani, candidată la titlul „Miss Black America”, concurs din juriul căruia făcea parte Tyson, îl găsește pe pugilist în camera ei, 606, din hotelul Canterbury, din Indianapolis.

TEODORA OPREA ■

De la stânga la dreapta: Mihai Lazăr, Florin Ionescu, Gheorghe Gheorghiu, Cristi Minculescu, Mircea Dumitrescu, Florin Neacșu, Sorin Chifiriuc, prof. antrenor George Nițulescu (sus); Mihai Gh., Nelu Dumitrescu, Al. Oros, Marian Ionescu, Dinu Liviu (jos)

Lungul drum al artei către fotbal

Compozitorul Mihai Lazăr este cunoscut publicului larg mai ales datorită șlagărului său **E-atât de frumos afară**, interpretat de inegalabila Mirabela Dauer. Puțini știu, însă, că M.L. este și președintele executiv al **Asociației Cântăreților Fotbaliști din România**.

- Iertați-mi curiozitatea, dar ce este „A... CFR”-ul?

- Nici o problemă, stimate domn. **Asociația Cântăreților Fotbaliști din România** este o societate de binefacere, apolitică, deschisă tuturor cântăreților care pot face diferența între rist și șpiț, Pepsi și șpriț și cărora nu le este frică să facă pase între ei.

- Și cine sunt curajoșii nației?

- Păi, dintre dătorii în minge mai cunoscuți, i-aș enumera pe Aurelian Temișan, Eugen Mihăiescu, Adrian Enache, Teo Peter, Ion Ulmeanu, Aurel Moga, Ateka, Cristi Minculescu, Sorin Chifiriuc, Romică Țociu; din lotul asociației mai fac parte: Gheorghe Năstase - vicepreședinte (probleme de sport), George Nițulescu - vicepreședinte (probleme de organizare) și Gheorghe Gheorghiu - vicepreședinte (probleme artistice).

- Cam puțini vicepreședinți...

- Stați să trec la președinți. De onoare... Alexandru Arșinel, Dan Spătaru, Titus Andrei, Mihai Constantinescu, Cristian Țopescu. Antrenorul selecționatei este maestrul Angelo Niculescu.

- Puteți să desprindeți o filă din gloriosul palmares al echipei?

- Pot. În 1993 am penetrat până în sferturile **Cupei Presei** la fotbal. La următoarea ediție nu am mai fost admiși în competiție, pe motiv că nu avem legături ombilicale cu ziaristica. Personal, cred că le era frică de echipamentul nostru sportiv de la PANIPAT...

- Așa e când joci în deplasare...

- Apropo... George Nițulescu s-a deplasat în Italia, unde a contactat naționala cântăreților. Se pare că în vară vom avea un meci greu, dat fiind componența selecționatei italiene. Dar nu ne este frică, suntem pregătiți, tehnic vorbind. Cu finanțele, suntem în curs de... Ei, aici intervine problema sponsorizării, pentru că, pe 10-12 vedete, nu le poți găzdui oricum...

ALEXANDRU OROS ■

Sportul înlătură depresia

Activitățile sportive au un efect benefic în cazul depresiilor nervoase. Zece minute de exerciții sportive extrem de obositoare pot da rezultate mai bune decât cele mai scumpe terapii, chiar și la vârste înaintate. Exercițiile de destindere sunt mai puțin eficiente. Profesorul K. Fox de la Universitatea Exeter din Anglia a analizat 184 de cazuri referitoare la efectul antidepressiv al sportului. Cele mai bune rezultate se obțin prin alerri și la jocurile cu mingea. Surprinzător este faptul că nu are nici o importanță dacă sunteți mai mult sau mai puțin antrenați.

FAIRER-PLAY

Cu permisiunea colegilor de la un cotidian plin de sport și pentru că, recunoaștem cu umilință, n-am găsit o rimă mai bună, am împrumutat titlul de mai sus. El, vă veți fi dat seama, se referă la mahării Federației Române de Rugby, care, ținând niscaiva onoruri prin forurile internaționale, s-au dat fair-play, adică s-au dus la comisia de disciplină a Campionatului Mondial de rugby - găzduit, culmea, de noi - și și-au dat în gât propria echipă, scoțând-o din luptă pentru primul loc. Apoi s-au umflat cocoșește în pene (că tot au avantajat astfel Franța, a mai tare din parcare Federației internaționale, înțelegi dumneata cum devine chestia) cât sunt ei de corecți, ce imagine a României în lume au făcut ei, ce-o să mai cadă lumea (sau cum zic alții, mapamondul sau planiglobul) pe spate de așa sportivitate.

Acum, niște cârcotași de prin cealaltă parte a presei - aia pe care n-o s-o vedeți în avionul pentru Cupa Mondială din Africa de Sud - au zis că, una, nu-i re-

gulamentar ce s-a întâmplat, că suspendare nu-i tot aia cu eliminare, cum zice la legea rugbystică, a doua, că numitul Radu Demian, membru al Comisiei de disciplină, ar fi trebuit să se recuze și, o dată cu el, și președintele Comisiei, un, ați ghicit, francez, fie și numai pentru că erau implicați direct etc. N-are a face, interesul poartă boneta frigiană și unde mai pui că premiul fair-play era ca și al nostru. Spunem era, întrucât același Radu Demian, secretarul general al Federației Române de Rugby, a dat cu vorba aia în fasole, pentru că a doua zi s-a repezit să bată un confrate care l-a făcut de trădător, Asociația presei sportive a dat un protest (inclusiv la foruri internaționale), așa că de numitul premiu s-a lins pe bot. Nu-i rămâne decât să se mai lingă o dată după consumarea, la Paris, vezi bine (a și câpătat un turneu prin preajmă), după consumarea celebrei brânze Rocquefort. Că așa cam miroase toată țărășenia.

HERCULE LE CHAT

Se împlinesc, la 29 aprilie, 115 ani de la înființarea Băncii Naționale a României, instituție care a deschis poarta economiei moderne în spațiul vechiului Regat, în viața unui popor pentru care, din veacuri, banii însemnau doar grâne, turme și miere.

1880

1995

Pilonii României moderne

BANCA NAȚIONALĂ

„O Bancă Națională nu se înființează numai pentru timpuri normale și de liniște, dar tocmai pentru timpuri anormale, și mijlocul cel mai bun pentru a pune o Bancă Națională de scont și circulațiune la adăpostul oricăror întâmplări dezastruoase, e de a o înarma ca și cum am fi în ajunul unei crize, care de altminterlea poate izbucni ori și când. Cred că este mai bine să fim acuzați de prea multă prudență decât de lipsă de prevedere” - afirmă deputatul M. Balș în 1890.

I. D. CLINCEANU (1924)

„Scurt istoric al înființării Băncii Naționale a României”

■ fragmente ■

„Când România și-a făcut intrarea în curentul vieții moderne, necesitatea unui sistem monetar propriu care să pună capăt speculațiilor la schimb și care să satisfacă nevoile mereu crescânde determinate de o activitate economică necunoscută până atunci, a devenit presantă.”
(Les Banques en Roumanie par ERNEST ÉNÉ, Paris, 1915)

La 24 iunie 1860, Ministru de Finanțe, marele și nemuritorul bărbat de Stat, I.C. Brătianu, supune Consiliului de Miniștri proiectul de lege al înființării unei Bănci Naționale a României. (proiect neconcretizat, n.n.)

Mai târziu, în anul 1865, s-a acordat unor capitaliști streini reprezentări prin Adolf de Hertz, din Viena și Löbel din București, a face o Bancă sub numele de „Banca României”. - Durată Băncii 20 de ani. Va emite singură bilete de Bancă.

Această concesiune s'a anulat cu o despăgubire de 750.000 lei ce Statul a plătit prin legea promulgată la 14 iunie 1869.

În 1868 Contele Zamoysky și alți câți-va au cerut guvernului ca să facă o Bancă de Scont și de circulație sub numele de „Banca României limitată”.

În 1873, un grup de bancheri din Capitală, compus din Menélas Ghermani, fost Ministru de Finanțe și Președintele Consiliului de cenzori al Băncii Naționale la înființare în 1880; D.S. Rodocanaky, Jacques Poumay, P.St. Cristu, Achil Zerlendi și Ștefan Ioanid, au cerut a înființa o Bancă Națională.

În anul 1873, Ministrul de finanțe fiind P. Mavroghehi, un grup reprezentat de F. Leitner, cerea concesiunea pentru crearea și gestiunea unei Bănci Naționale a României.

În anul 1877 și următorii s'au depus din inițiativa parlamentară mai multe proiecte de lege în corpurile legiuitoare, fără a se lua în considerație.

După atâtea încercări neizbutite, fiind la Guvern Marele Român I.C. Brătianu, doritor de a vedea progresând Industria, Comerțul și Agricultură și prin aceasta însăși baza economică a statului căruia prin războiul Independenței din 1877 - 1878 tot el îi dăduse ființa politică independentă, în 17 Aprilie 1880, ia ființă Banca Națională a României.

O voință divină a hotărât ca numele omului trimis de providență, numele

bunului român I.C. Brătianu, să fie de apururi legat și de această înaltă Instituțiune.

Deși prin legea și statutele Băncii se prevede ca capitalul Băncii să fie de 30.000.000 lei, totuși nesimțindu-se trebuință, s'a constituit cu 12.000.000 lei capital din care Statul a contribuit cu 4 milioane lei, iar particularii prin subscripție publică cu 8.000.000 lei, divizat în 24 de mii acțiuni.

Primul bilanț încheiat la 31 Decembrie 1881, arată un beneficiu net de lei 2.164.667,92.

Raportul Consiliului de administrație către Adunarea generală a acționarilor Băncii din 21 Februarie 1882 este semnat: Guvernator I. Câmpineanu, iar directori: Theodor Ștefănescu, Emil Costinescu, Theodor Mehedințeanu, D. Bilcescu, și I. Procopie Dumitrescu.

Fragmente din lucrarea ISTORICUL BĂNCEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI, autor I.D. CLINCEANU, 1924.

I.G. BIBICESCU:

„Fiind ajuns în ultimele zile ale mandatului meu de Guvernator care expiră după art. 67 al. 2 din statutele Băncii la 31 Decembrie 1921, mă cred dator să fac o dare de seamă de modul cum am îndeplinit această importantă funcțiune în timpul mandatului de 5 ani și în cei 3 ani anteriori cât am funcționat ca Vice-Guvernator.

La 21 Februarie 1914, încetând din viață Guvernatorul Anton Carp, Guvernul prin decretul No. 808 din 21 Februarie 1914, mi-a dat însărcinarea de Vice-Guvernator.

Am primit conducerea Băncii într-o situație grea, atât de grea în cât nu se putea închipui, și a trebuit să iau măsuri conform acestei situațiuni.

Mai întâi, din cei patru bătrâni cari ne sfătuiau în chestiile grele ale Băncii, rămăsesem singur.

Theodor Ștefănescu, Director dela începutul Băncii, deci unul din fondatorii ei, murise, și în curând îl urmau Eugeniu Carada și Anton Carp. Eram prin urmare privat de experiența acestor bătrâni, cărora le port o pioasă amintire și care nu putea fi înlocuită cu simpatiile colegilor rămași și cu nemărginita lor încredere.

Îmi dam seama de răspunderea enormă ce luam asupra-mi, dar nu puteam să refuz sarcina...

... Încheind, mă simț dator să adresez mulțumirile mele recunoscătoare colegilor din Consiliu, cari m'au ajutat cu concursul lor devotat și inteligent. Asemenea adresez mulțumirile mele funcționarilor cari au lucrat cu mine și lângă mine în acest timp.”

Edificiul BNR, a cărui construcție a început în anul 1884, sub absoluta supraveghere și conducere a lui Eugeniu Carada.

Lista guvernatorilor și președinților (1880-1995)

1. Ion Câmpineanu - guvernator, 1880-1882
2. Anton Carp - guvernator, 1882-1888
3. Theodor Rosetti - guvernator, 1888-1888
4. Mihail Șuțu - guvernator, 1888-1890
5. Theodor Ștefănescu - guvernator, 1890-1895
6. I.G. Bibicescu - guvernator, 1895-1899
7. M. Oronulu - guvernator, 1905-1907
8. D. Burillianu - guvernator, 1909-1910
9. C-tin Angelescu - guvernator, 1910-1914
10. Mihail Manoilescu - guvernator, 1914-1921
11. Gr. Dimitrescu - guvernator, 1921-1922
12. Mitică Constantinescu - guvernator, 1922-1926
13. Al. Ottulescu - guvernator, 1926-1931
14. Ion Lapedatu - guvernator, 1931-1934
15. C.A. Tătaranu - guvernator, 1934-1935
16. T. Moșolu - guvernator, 1935-1940
17. Aurel Vijoli - președinte, 1940-1944
18. Anton Moisescu - președinte, 1944-1945
19. Petre Bălăceanu - președinte, 1945-1946
20. Marin Lupu - președinte, 1946-1947
21. Coloman Maloceanu - președinte cu delegație, 1947-1952
22. Vasile Malinschi - guvernator, 1952-1953
23. Vasile Răuță - guvernator, 1953-1956
24. Florea Dumitrescu - guvernator, 1956-1957
25. Decebal Urdea - guvernator, 1957-1959
26. Mugur Constantin Isărescu - guvernator, 1959-1963

EUGENIU CARADA maestru conducător al Băncii

„Aproape toate tanișmele ce le primea de la Banca Națională le trimitea în Ardeal, pentru a servi ca fond indispensabil pentru lupta ce se ducea spre a menține trează conștiința națională de peste Carpați”

I.C. BRĂTIANU părintele Băncii Naționale

„Vizionar al vremurilor de mărire și glorie ale neamului românesc, clădește din sfărâmături țara și nu se liniștește până ce nu o vede înzestrată cu întreg mecanismul necesar, care să-i asigure vitalitatea și progresul”.